

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 25.5.2016.
COM(2016) 287 final

2016/0151 (COD)

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni Direktive 2010/13/EU o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga u pogledu promjenjivog stanja na tržištu

(Tekst značajan za EGP)

{SWD(2016) 168 final}

{SWD(2016) 169 final}

{SWD(2016) 170 final}

{SWD(2016) 171 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

Okruženje audiovizualnih medija brzo se mijenja zbog sve većeg približavanja televizije i usluga koje se pružaju internetom. Potrošači sve više pristupaju sadržaju na zahtjev s pomoću pametnih/povezanih televizora i prijenosnih uređaja. Mladi potrošači, posebno, na internetu gledaju videozapise, među ostalim sadržaj koji su izradili korisnici. Tradicionalno emitiranje u EU-u još uvijek ima važnu ulogu u pogledu broja gledatelja, prihoda od oglašavanja i ulaganja u sadržaj (otprilike 30 % prihoda). Međutim, nastaju novi poslovni modeli. Televizijske kuće proširuju svoje aktivnosti na internetu i novi sudionici koji nude audiovizualni sadržaj na internetu (npr. pružatelji usluga na zahtjev i platforme za razmjenu video sadržaja) postaju sve snažniji i natječu se za istu publiku. Međutim, televizijsko oglašavanje, video na zahtjev i sadržaj koji izrađuju korisnici podliježu različitim propisima i različitim razinama zaštite potrošača.

U Strategiji jedinstvenog digitalnog tržišta (DSM) za Europu¹ traži se modernizacija Direktive o audiovizualnim medijskim uslugama (AVMSD)² u cilju uključivanja tržišnih, potrošačkih i tehnoloških promjena. To znači da se Komisija mora usredotočiti na područje primjene AVMSD-a i na prirodu propisa koji se primjenjuju na sve sudionike na tržištu³ (posebno one za promicanje europskih djela⁴), zaštitu maloljetnika i propise o oglašavanju.

U skladu s tom obvezom i u skladu sa zahtjevima „Bolje regulative”⁵, Komisija je izvršila *ex post* evaluaciju (takozvani „REFIT”). Ona je ocijenila učinkovitost, djelotvornost, relevantnost, usklađenost i dodanu vrijednost Direktive o audiovizualnim medijskim uslugama i istaknula je područja u kojima ima prostora za pojednostavnjenje bez ugrožavanja ciljeva AVMSD-a.

• Usklađenost s postojećim odredbama politike u tom području politike

Direktivom Vijeća 89/552/EEZ kako je izmijenjena Direktivama 97/36/EZ i 2007/65/EZ i kodificirana Direktivom 2010/13/EU (AVMSD), obuhvaćeni su propisi o „televizijskom emitiranju” i za audiovizualne medijske usluge na zahtjev. Ovim se prijedlogom uzimaju u obzir promjene u audiovizualnom okruženju od posljednje revizije kako bi se osiguralo da se AVMSD-om osigura moderniziran i fleksibilan pravni okvir usmjeren na budućnost.

¹ Komunikacija Komisije „Strategija jedinstvenog digitalnog tržišta za Europu”, 6. svibnja 2015., COM(2015) 192 final, http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/docs/dsm-communication_en.pdf

² Direktiva 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama)

³ U Strategiji jedinstvenog digitalnog tržišta posebno je navedeno „Komisija će proučiti bi li sadašnji sustav propisa koji se odnosi na emitiranje i na usluge na zahtjev trebalo prilagoditi. Razmotrit će i treba li sadašnje područje primjene ili propise proširiti kako bi uključivali nove usluge i sudionike na tržištu koji se trenutačno ne smatraju audiovizualnim medijskim uslugama na temelju Direktive, i/ili ponuđače koji ne pripadaju u njezino trenutačno geografsko područje primjene.”

⁴ U Strategiji jedinstvenog digitalnog tržišta također se spominje sljedeće: „Komisija će pripremiti i mjere za promicanje kataloga europskih djela na platformama za usluge video na zahtjev”.

⁵ Evaluacija REFIT Direktive o audiovizualnim medijskim uslugama najavljena je u Radnom dokumentu službi Komisije „REFIT”. Početni rezultati pregleda pravne stečevine” (SWD(2013) 401 final) i dio je Programa rada Komisije za 2015. (Prilog 3. (COM2014) 910 final od 16.12.2014.).

- **Usklađenost s drugim politikama Unije**

Ovim se prijedlogom nadopunjuje postojeće zakonodavstvo EU-a, posebno Direktiva 2000/31/EZ o e-trgovini, Direktiva 2003/33/EZ o oglašavanju i sponzorstvu duhanskih proizvoda, Direktiva 2005/29/EZ o nepoštenoj poslovnoj praksi i Direktiva 2011/93/EU o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije

Komisija je u prosincu 2015. donijela prijedlog Europskog akta o pristupačnosti⁶ u kojem se utvrđuju zahtjevi pristupačnosti za širok raspon proizvoda i usluga, uključujući audiovizualne medijske usluge. Stoga revizijom AVMSD-a nije obuhvaćeno pitanje pristupačnosti.

Direktiva 2000/31/EZ o e-trgovini

Postojeća Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama ne primjenjuje se na sadržaj koji su izradili korisnici, a koji se nudi na platformama za razmjenu video sadržaja jer pružatelji usluga takvih platformi često ne snose uredničku odgovornost za sadržaj pohranjen na tim platformama. U mnogim slučajevima na te se usluge primjenjuje Direktiva o e-trgovini (ECD) jer su to usluge informacijskog društva.

Direktivom o e-trgovini ne zahtijeva se od posrednika da nadziru sadržaj koji smještaju na poslužitelju. Štoviše, državama članicama zabranjuje se da određuju opću obvezu nadzora ili sudjelovanja u aktivnom utvrđivanju činjenica koje upućuju na nezakonite aktivnosti (članak 15.). U skladu s Direktivom o e-trgovini, posrednici, odnosno pružatelji pristupa smještaja na poslužitelju, oslobođeni su odgovornosti za nezakonite informacije na poslužitelju (članak 14.). Pružatelji se mogu smatrati pružateljima usluga smještaja na poslužitelju u smislu Direktive o e-trgovini ako nemaju znanja o predmetnim informacijama ni kontrolu nad tim informacijama. To oslobođenje od odgovornosti dostupno je samo ako pružatelji osiguravaju da mogu, u slučaju utvrđenog nezakonitog sadržaja, hitno poduzeti mjere za onemogućavanje pristupa i za uklanjanje takvih informacija.

Ovim prijedlogom nadopunila bi se Direktiva o e-trgovini u nekim točkama, kako je objašnjeno u odjeljku 5. u nastavku, ali se ne bi dirale navedene odredbe te direktive, kao ni članak 3.

Direktiva 2003/33/EZ o oglašavanju i sponzorstvu duhanskih proizvoda

Direktivom 2003/33/EZ zabranjuje se oglašavanje cigareta i ostalih duhanskih proizvoda u tisku i ostalim tiskovnim publikacijama, na radiju i u uslugama informacijskog društva. Poduzećima čija je glavna aktivnost proizvodnja ili prodaja duhanskih proizvoda također je zabranjeno sponzoriranje radijskih programa i prekograničnih događaja. Nadalje, u uvodnoj izjavi 14. Direktive 2003/33/EZ jasno je navedeno je da su Direktivom o audiovizualnim medijskim uslugama zabranjeni svi oblici televizijskog oglašavanja cigareta i ostalih duhanskih proizvoda. Ta su ograničenja naknadnim izmjenama proširena na sve audiovizualne komercijalne komunikacije, uključujući pokroviteljstvo i plasiranje proizvoda u audiovizualnim medijskim uslugama (članak 9. stavak 1. točka (d), članak 10. stavak 2. i članak 11. stavak 4. točka (a) Zakona o audiovizualnim medijskim uslugama). Nadalje, u skladu s člankom 20. stavkom 5. točkom (e) Direktive 2014/40/EU o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda⁷, zabrane primjenjive na komunikacije o duhanskim proizvodima u skladu s Direktivom o audiovizualnim medijskim uslugama

⁶ COM (2015) 615 (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=COM%3A2015%3A615%3AFIN>)

⁷ Direktiva 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica o proizvodnji, predstavljanju i prodaji duhanskih i srodnih proizvoda i o stavljanju izvan snage Direktive 2001/37/EZ (SL L 127, 29.4.2014., str. 1).

primjenjuju se i na elektroničke cigarete i spremnike za ponovno punjenje elektroničkih cigareta. Na zabranu komercijalnih komunikacija u pogledu duhanskih i povezanih proizvoda podsjeća se i u uvodnoj izjavi Direktive koja se sada predlaže.

Direktiva 2005/29/EZ o nepoštenoj poslovnoj praksi (UCPD)

Direktiva o nepoštenoj poslovnoj praksi glavni je propis o poslovnoj praksi poslovnog subjekta prema potrošaču, poput zavaravajućeg oglašavanja, u EU-u. Ona se primjenjuje na svu poslovnu praksu poslovnog subjekta prema potrošaču prije, tijekom i nakon mrežne ili izvanmrežne transakcije.

U Direktivi o nepoštenoj poslovnoj praksi predviđene su tri razine zaštite potrošača:

- (1) popis koji se sastoji od 31 postupka posebne poslovne prakse koji su zabranjeni u svim okolnostima,
- (2) zavaravajuća i agresivna praksa – koja se ocjenjuje za svaki slučaj zasebno,
- (3) opća zabrana nepoštene prakse koja je u suprotnosti s profesionalnom pažnjom, koja se ocjenjuje za svaki slučaj zasebno.

Direktiva 2011/93/EU o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije

Direktivom o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije usklađuju se diljem Unije kaznena djela povezana sa seksualnim zlostavljanjem djece, seksualnim iskorištavanjem djece i dječjom pornografijom. Također se propisuju i minimalne sankcije.

• Uskladenost s međunarodnim pravnim obvezama

Dvadeset i jedna država članica EU-a stranka je Europske konvencije o prekograničnoj televiziji iz 1989. (CETS br. 132) koja je izmijenjena Protokolom iz 1998. Unija nije stranka Konvencije.

Konvencijom se ugovornim strankama dopušta primjena strožih ili detaljnijih propisa o programskim uslugama koje emitiraju televizijske kuće u njihovoj nadležnosti.

Budući da su neki od postojećih propisa iz Direktive o audiovizualnim medijskim uslugama manje strogi od propisa iz Konvencije, provedbom propisa iz AVSMD-a u nekim državama članicama EU-a koje su stranke Konvencije već bi se mogle uzrokovati neke razlike među državama članicama EU-a ovisno o tome jesu li ugovorne stranke Konvencije u pogledu njihovih međunarodnih obveza. To će se primjenjivati i na neke izmjene sadržane u ovom prijedlogu, čime bi se u AVSMD uveli daljnji propisi koji su manje strogi od onih iz Konvencije.

Unija je stekla isključivu nadležnost za sklapanje međunarodnih sporazuma u pogledu pitanja obuhvaćenih AVSMD-om. Stoga bi u slučaju bilo kakve promjene obveza koje proizlaze iz Konvencije bilo potrebno djelovanje Unije.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

• Pravna osnova

Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama temelji se na ovlastima EU-a da koordinira zakone država članica za osiguravanje slobode pružanja usluga na unutarnjem tržištu (članak 53. stavak 1. UFEU-a u vezi s člankom 62. UFEU-a).

• Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)

Europska dimenzija audiovizualnog tržišta stalno se povećava, posebno zbog širenja interneta i činjenice da televizijski kanali sve više postaju međunarodni. Krajem 2013. u EU-u je postojalo 5141 televizijskih kanala (bez lokalnih kanala i prozora). Gotovo 1989 od ukupnog broja kanala bilo je usmjereno na strana tržišta (u EU-u ili izvan EU-a). Taj se udio povećao s 28 % koliko je iznosio 2009. (godina provedbe) na 38 % 2013. Kada je riječ o uslugama videa na zahtjev, 31 % tih usluga dostupnih u državi članici u prosjeku ima poslovni nastan u drugoj državi EU-a (2015.). Time se podržava trajna dodana vrijednost intervencije EU-a.

Prijedlog je u skladu s načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti jer se njime u načelu, zadržava pristup minimalnog usklađivanja i poboljšavaju mehanizmi odstupanja i izbjegavanja. Time će se omogućiti državama članicama da uzmu u obzir svoje nacionalne okolnosti. Države članice u praksi su donijele strože propise, posebno u pogledu definicije audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev, uspostave nacionalnih regulatornih tijela, promocije europskih djela, zaštite maloljetnika i komercijalne komunikacije.

Budući da se AVMSD-om osigurava minimalna razina usklađivanja, postojeći propisi mogu se pojednostavniti jedino na razini EU-a.

U pogledu proširenja AVMSD-a na platforme za razmjenu video sadržaja, djelovanjem EU-a osigurava se usklađenost s uslugama koje su već obuhvaćene tom Direktivom. Najvećim mogućim usklađivanjem u ovom području sprječava se moguća buduća fragmentacija koja proizlazi iz nacionalne intervencije.

• Proporcionalnost

Kako je prethodno navedeno, budući da se njime zadržava pristup minimalnog usklađivanja i mehanizmi suradnje, prijedlog će biti u skladu s načelom proporcionalnosti.

• Odabir instrumenta

Predloženom direktivom preporučuje se uporaba zajedničke regulacije i samoregulacije, posebno u pogledu zaštite maloljetnika, borbe protiv govora mržnje i komercijalnih komunikacija. Smatra se da glavni dionici općenito prihvaćaju takve sustave i osiguravaju učinkovitu provedbu.

3. REZULTATI EX POST EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENE UČINAKA

• Ex post evaluacije / provjere prikladnosti postojećeg zakonodavstva

Opći je zaključak da su ciljevi Direktive o audiovizualnim medijskim uslugama još uvijek relevantni. Tijekom evaluacije utvrđeno je da je primjenom načela države podrijetla omogućen razvoj audiovizualnih medijskih usluga i njihovo pružanje diljem EU-a, s pravnom sigurnošću, te su nastali niži troškovi usklađivanja za pružatelje usluga i osigurano je više izbora za potrošače.

Tijekom evaluacije REFIT donesen je zaključak da ima prostora za pojednostavnjenje, posebno postupaka kojima se podupire primjena „načela države podrijetla (COO) (tj. kriteriji za utvrđivanje nadležnosti nad pružateljima i postupci odstupanja i suradnje kojima se ograničava sloboda primanja i ponovnog prijenosa u posebnim slučajevima) i nekih propisa o komercijalnim komunikacijama. Neki propisi više nisu primjereni za postizanje ciljeva politike, posebno zbog promjena na tržištu i promjena u uzorcima gledanja. Direktiva je također pojednostavnjena usklađivanjem propisa o zaštiti maloljetnika u odnosu na televizijsko emitiranje i usluge na zahtjev.

- **Savjetovanja s dionicima**

Komisija je 2013. objavila Zelenu knjigu⁸ „*Priprema za potpunu konvergenciju audiovizualnog svijeta: rast, stvaranje i vrijednosti*” i pozvala je dionike da razmijene stajališta o promjenjivom medijskom okruženju i bezgraničnom internetu, posebno o tržišnim uvjetima, interoperabilnosti i infrastrukturi i posljedicama za propise EU-a. Rezultati Zelene knjige sadržani su u dokumentu s povratnim informacijama i izvršnom sažetku odgovora koje je Komisija objavila u rujnu 2014.⁹

S ciljem trenutačne revizije AVMSD-a, Komisija je provela javno savjetovanje¹⁰ pod nazivom „Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama — medijski okvir za 21. stoljeće” koje je održano od 6. srpnja 2015. do 30. rujna 2015.

Glavni rezultati u pogledu mogućnosti politika za budućnost bili su sljedeći:

- približavanje stajališta dionika u pogledu potrebe za mogućim promjenama propisa o području primjene Direktive, iako nije postojao zajednički uzorak ili jasna stajališta među dionicima u vezi s time kako dalje,
- približavanje stajališta o potrebi osiguravanja neovisnosti nacionalnih regulatora,
- potpora dionika za zadržavanje statusa quo u pogledu načela države podrijetla; prenosivost / mogućnost pronalaženja; pristupačnost za osobe s invaliditetom; propisi o glavnim događajima za društvo, kratki informativni programi i pravo odgovora;
- ne postoji jasan dogovor među dionicima o komercijalnim komunikacijama, zaštiti maloljetnika i promicanju europskih djela.

Sljedeći trendovi nastali su među različitim skupinama dionika:

- Velik dio predstavnika iz sektora emitiranja tražio je da se osiguraju jednaki uvjeti reguliranjem novih usluga i / ili osiguravanjem veće fleksibilnosti postojećih propisa.
- Organizacije potrošača pozvale su na jačanje propisa iz Direktive o audiovizualnim medijskim uslugama usmjerenih na zaštitu gledatelja, posebno ranjivih gledatelja.
- Industrije interneta, telekomunikacija i telekomunikacijske tehnologije (IKT) pozvale su na suzdržavanje od novog uređivanja u cilju očuvanja inovacija.
- Industrija sadržaja zatražila je jačanje propisa usmjerenih na promicanje europskih djela u svim audiovizualnim medijskim uslugama.

⁸ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/consultation-green-paper-preparing-fully-converged-audiovisual-world-growth-creation-and-values>

⁹ <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/publication-summaries-green-paper-replies>

¹⁰ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/public-consultation-directive-201013eu-audiovisual-media-services-avmsd-media-framework-21st>

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Komisija se oslanjala na sljedeće stručne savjete:

- preporuke politika iz **drugih institucija EU-a**, posebno Europskog parlamenta¹¹, Vijeća¹², Europskog gospodarskog i socijalnog odbora¹³ i Odbora regija¹⁴.
- **Prikupljanje podataka o troškovima i koristima Direktive o audiovizualnim medijskim uslugama**¹⁵ Upitnik je sastavila radna skupina sastavljena od regulatornih tijela država članica u području audiovizualnih usluga koju je sazvala Europska komisija. Podnesen je regulatornim tijelima država članica u okviru Skupine europskih regulatora za audiovizualne medijske usluge (ERGA¹⁶), odgovarajućim sektorima u industriji i organizacijama potrošača. Upitnik je poslan u svibnju / lipnju 2015. Sadržavao je pitanja o prednostima i nedostacima određenih propisa iz AVMSD-a i njime su zatraženi kvantitativni dokazi o godišnjim prihodima ili izravnim i neizravnim troškovima usklađivanja. Njime su obuhvaćeni propisi o sljedećem:
 1. Komercijalna komunikacija
 2. Europska djela
 3. Zaštita maloljetnika
 4. Načelo države podrijetla

Referentno razdoblje za količinska pitanja trajalo je od 2010. do 2014., uključujući tu godinu.

Prikupljeno je 107 odgovora na istraživanje: 40 od komercijalnih televizijskih kuća (38 %), 20 od javnih televizijskih kuća (19 %), 18 od pružatelja usluga videa na zahtjev (17 %), 12 od nacionalnih udruga usmjerenih na zaštitu maloljetnika (12 %), 10 od nacionalnih udruga koje predstavljaju neovisne proizvođače (10 %) i 4 od udruga potrošača (4 %). Sudjelovala je i jedna udruga koja predstavlja televizijske kuće i jedna koja predstavlja prodavače. Ispitanici imaju poslovni nastan u 19 država članica.

- **Studije i mišljenja Skupine europskih regulatora za audiovizualne medijske usluge (ERGA).** U svom programu rada za 2015. ERGA se obvezala dostaviti analize i izvješća o četiri glavne teme: neovisnosti audiovizualnih regulatornih tijela; materijalnoj nadležnosti u usklađenom audiovizualnom svijetu; zaštita maloljetnika u

¹¹ Tri izvješća o vlastitim inicijativama koja je donio Europski parlament. A) „Prema Aktu o jedinstvenom digitalnom tržištu” iz siječnja 2015. (još nije doneseno)(2015/2147(INI)); B) Izvješće „Povezana televizija” iz srpnja 2013.(Izvjestiteljica članica EP-a Petra Kammerevert (S&D, DE)) u kojem se traži od Komisije da ocijeni u kojoj je mjeri potrebno revidirati AVMSD <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2013-0329&language=EN&ring=A7-2013-0212> B) Izvješće „Priprema za potpunu konvergenciju audiovizualnog svijeta” iz ožujka 2014. (Izvjestiteljica članica EP-a Sabine Verheyen (EPP, DE)) u kojem se traži revizija AVMSD-a, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2014-0232&language=EN&ring=A7-2014-0057>.

¹² Novije, zaključci Vijeća doneseni u okviru Talijanskog predsjedništva EU-a 2014. kojima se poziva Komisija da „Žurno dovrši reviziju AVMSD-a u svjetlu brih tehnoloških promjena i promjena na tržištu uslijed digitalnih promjena i da na temelju rezultata revizije podnese odgovarajući prijedlog za reviziju Direktive čim eprije moguće u skladu s načelom supsidijarnosti.” http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/145950.pdf

¹³ Mišljenje doneseno u rujnu 2013. o Zelenoj knjizi „Priprema za potpunu konvergenciju audiovizualnog svijeta: rast, stvaranje i vrijednosti, <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.ten-opinions.28469>

¹⁴ Na svojoj plenarnoj sjednici održanoj od 12. do 14. listopada 2015. Odbor regija donio je mišljenje o vlastitoj inicijativi o „Reviziji Direktive o audiovizualnim medijskim uslugama” – poveznica još nije objavljena

¹⁵ Budući da je većina podataka povjerljiva, njima se u procjeni učinka i ex-post evaluaciji koristilo u anonimnom i sažetom obliku. Zbog toga odgovori nisu objavljeni.

¹⁶ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/commission-decision-establishing-european-regulators-group-audiovisual-media-services>

usklađenom okruženju i rješavanje problema teritorijalne nadležnosti u kontekstu EU-a. Svakom temom bavila se podskupina sastavljena od članova ERGA-e. Prva tri izvješća donesena su pisanim postupkom (u skladu s člankom 11. Poslovnika ERGA-a) u prosincu 2015. Izvješće o teritorijalnoj nadležnosti bit će doneseno tijekom 2016.

- **Vanjske studije**¹⁷ o izloženosti oglašavanju alkohola, učinku internetskog marketinga na djecu, neovisnosti regulatornih tijela u audiovizualnom sektoru i samoregulaciji i zajedničkoj regulaciji i normizaciji:
 - **Studija o izloženosti oglašavanju alkohola** radi ocjenjivanja je li propisima o audiovizualnoj komercijalnoj komunikaciji za alkoholna pića maloljetnicima osigurana potrebna razina zaštite¹⁸.
 - **Studija o utjecaju marketinga kroz društvene medije, igre na internetu i mobilne aplikacije na ponašanje djece.** Završno izvješće bit će objavljeno u svibnju 2016.¹⁹
 - **Studija o neovisnosti regulatornih tijela za audiovizualne usluge** kojom se ažurira prethodna studija o neovisnosti regulatornih tijela. U njoj se izvješćuje o nedavnim promjenama i razvoju u državama članicama i zemljama kandidatkinjama u području neovisnosti i učinkovitog funkcioniranja regulatornih tijela za audiovizualne medijske usluge. Završno izvješće objavljeno je²⁰ 8. prosinca 2015.
 - **Studija o samoregulaciji** kojom se preispituju postojeći pristupi samoregulaciji u nizu država članica i nastoje se pružiti informacije o relevantnim dokazima o postojećim sustavima i njihovoj učinkovitosti. Završno izvješće mora biti dovršeno u drugom tromjesečju 2016.
- **Četiri studije o istraživanju i prikupljanju podataka za podupiranje procjene učinka** o mogućem novom zakonodavnom prijedlogu Direktive o audiovizualnim medijskim uslugama naručene na temelju Okvirnog ugovora EAC-22-201²¹. Njima je obuhvaćena komercijalna komunikacija, zaštita maloljetnika, kulturna raznolikost i medijska sloboda / javni interes te pristup osobama s invaliditetom. Nacrt završnih izvješća o studiji poslat će se Komisiji u drugom tromjesečju 2016.
- **Dva izvješća Europskog audiovizualnog opservatorija (EAO)** („Studija o podacima i informacije o troškovima i koristima Direktive o audiovizualnim medijskim uslugama (AVMSD)”,²² i „Tržišta usluga na zahtjev u Europskoj uniji — promjene 2014. i 2015.”²³) koje su izvršene na temelju Okvirnog ugovora PN/2011-27/A6. Ta su dva izvješća usmjerena na sljedeće:

(1) mjerenje publika,

¹⁷ <http://ted.europa.eu/udl?uri=TED:NOTICE:212396-2015:TEXT:EN:HTML&ticket=ST-1292379-SKem8OGQ1reJn1IxAZqVGszP2zjXhYuZOoStsF8rBu0ZCOZKqO05NbMy9k6hOrTzIimWUTdcKGfvm49lhwu7y5m-Jj71zxYb8yr5J3R6eCTiGK-TqeQixAzhASPiqjbmnf8X5hXPzIpiWbUx9btUwoJzMau>

¹⁸ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-exposure-minors-alcohol-advertising-tv-and-online-services>

¹⁹

http://ec.europa.eu/consumers/consumer_evidence/behavioural_research/impact_media_marketing_study/index_en.htm

²⁰ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/study-audiovisual-media-services>

²¹ <http://ted.europa.eu/udl?uri=TED:NOTICE:279501-2014:TEXT:EN:HTML>

²² <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-data-and-information-costs-and-benefits-audiovisual-media-service-directive-avmsd>

²³ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/demand-audiovisual-markets-european-union-smart-20120028>

- (2) internetsko oglašavanje u EU-u,
- (3) tržište usluga videa na zahtjev uz pretplatu u EU-u tijekom 2014.,
- (4) vidljivost filmova u uslugama na zahtjev,
- (5) udio europskih fikcijskih djela na uzorku televizijskih kanala,
- (6) audiovizualne usluge na zahtjev, uključujući prihode i ulaganja u izvorne programe,
- (7) linearne audiovizualne usluge, uključujući prihode i ulaganja u izvorne programe.

- **Procjena učinka**

Izvršni sažetak Procjene učinka i pozitivno mišljenje Odbora za regulatorni nadzor dostupni su na *web*-mjestu Komisije. XXX

Ispitane su sljedeće opcije (za svaki odjeljak označena je opcija kojoj se daje prednost).

- (8) Opcije za rješavanje problema nedovoljne zaštite maloljetnika i potrošača u platformama za razmjenu video sadržaja

Opcijom A potiče se samoregulacija zaštite maloljetnika i potrošača na platformama za razmjenu video sadržaja

Opcijom B određuje se platformama za razmjenu video sadržaja obveza zaštite maloljetnika i sprječavanje govora mržnje, koji se provode zajedničkom regulacijom.

- (9) Opcije kojima se rješava problem nejednakih uvjeta i nedostataka na unutarnjem tržištu

(a) Promicanje europskih djela

Opcijom A daje se uslugama televizijskog emitiranja i usluga na zahtjev više fleksibilnosti u pogledu provedbe obveze promicanja europskih djela.

Opcijom B zadržava se *status quo* za televizijsko emitiranje i pojačavaju se propisi za pružatelje usluga na zahtjev.

(b) Zaštita maloljetnika kod pružanja usluga na zahtjev

Opcijom A povećava se razina zaštite maloljetnika u vezi s audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev, pojednostavnjuje se pojam štetnog sadržaja i potiče se zajednička regulacija EU-a u pogledu opisa sadržaja.

(c) Načelo države porijekla

Opcijom A pojednostavnjuju se i unaprjeđuju propisi o nadležnosti i postupci suradnje

(d) Neovisnost regulatora

Opcijom A zahtijeva se od država članica da imaju neovisno regulatorno tijelo i utvrđuje se niz zahtjeva za podupiranje njihove neovisnosti i učinkovitosti. Potiče se koordinacijska i savjetodavna uloga ERGA-a i ugrađuje u Direktivu o audiovizualnim medijskim uslugama.

- (10) Mogućnost kojom se rješava problem propisa o komercijalnim komunikacijama koje više ne odgovaraju svrsi

Opcijom A povećava se fleksibilnost nekih propisa o audiovizualnim komercijalnim komunikacijama.

Čini se da se kombinacijom opcija kojima se daje prednost uspostavlja najbolja ravnoteža između potrebe za uvođenjem fleksibilnosti u pogledu trenutne razine regulacije i osiguravanja primjerene zaštite potrošača.

S jedne strane, industrija će imati koristi od fleksibilnijih kvantitativnih propisa o komercijalnim komunikacijama. Povećanom učinkovitošću načela države podrijetla i zahtjevima za neovisnost regulatora poboljšat će se poslovno okruženje u kojem posluju audiovizualni subjekti.

S druge strane, potrošačima će se zajamčiti visoka razina zaštite ograničenim proširenjem AVMSD-a na platforme za razmjenu video sadržaja i jačanje zahtjeva primjenjivih na usluge na zahtjev u pogledu zaštite maloljetnika. Potrošači će uživati i lakši pristup europskim djelima s pomoću usluga na zahtjev.

Svim opcijama uzima se u obzir, prema potrebi, potreba za fleksibilnošću industrije razmatranjem moguće provedbe primjenom samoregulacije i / ili zajedničke regulacije (područje primjene, informacije o štetnom sadržaju).

Većina mogućnosti uzajamno se nadopunjuje. Na primjer, neovisnost regulatora bit će vrlo važna ako države članice odluče da će im povjeriti primjenu novih propisa o platformama za razmjenu video sadržaja. Mogućim povećanjem prihoda pružatelja audiovizualnih medijskih usluga zbog veće fleksibilnosti kvantitativnih propisa oglašavanja oslobodit će se mogućnosti za veći doprinos proizvodnji europskih djela.

Kombinacijom opcija ostvaruju se jednaki uvjeti između različitih sudionika na tržištu audiovizualnih medija. To se, primjerice, ostvaruje izjednačavanjem određenih zahtjeva za usluge na zahtjev i platforme za razmjenu video sadržaja u pogledu zaštite potrošača ili promicanja europskih djela uz osiguravanje veće fleksibilnosti televizijskim kućama u pogledu određenih propisa o komercijalnim komunikacijama.

- **Primjerenost propisa i pojednostavljivanje**

Ex post evaluacijom utvrđeno je da su komercijalne komunikacije jedno područje u kojem bi se mogla osigurati veća fleksibilnost, posebno u pogledu televizijskih kuća.

Tržište televizijskog emitiranja razvilo se i potrebna je veća fleksibilnost u pogledu audiovizualnih komercijalnih komunikacija, posebno u pogledu kvantitativnih propisa za linearne audiovizualne medijske usluge, plasman proizvoda i pokroviteljstvo. Nastankom novih usluga, uključujući onih bez oglašavanja, povećao se izbor za gledatelje, koji jednostavno mogu preći na alternativne ponude. Plasmanom proizvoda mogli bi se stvoriti znatni dodatni resursi za pružatelje medijskih usluga. Regulatorni okvir treba uskladiti s tim novim kontekstom, posebno s pomoću veće fleksibilnosti u pogledu propisa o uslugama emitiranja. U tom kontekstu prijedlogom se dopušta (u određenim okolnostima) plasman proizvoda i uvodi se veća fleksibilnost u pogledu kvantitativnih propisa. Istovremeno se prijedlogom uzimaju u obzir prikupljeni dokazi²⁴ o učinku koji bi plasman proizvoda mogao imati na djecu daljnjim ograničavanjem njihove izloženosti takvom sadržaju.

Moguće uštede za pružatelje usluga bile bi ograničene. Raspored oglašavanja ključna je sastavnica programiranja emitiranja i kvantitativni propisi uvedeni Direktivom o audiovizualnim medijskim uslugama samo su dio velikog broja parametara koji se uzimaju u obzir u strategijama izrađivanja rasporeda televizijskih programa u cilju optimizacije

²⁴ Studija o utjecaju marketinga u društvenim medijima, igrama na internetu i mobilnim aplikacijama na ponašanje djece, Europska komisija http://ec.europa.eu/consumers/consumer_evidence/behavioural_research/impact_media_marketing_study/index_en.htm

gledatelja i prihoda. Troškovi povezani s programiranjem emitiranja, uključujući troškove IT-a, redovni su troškovi, odnosno troškovi koji nastaju i bez primjene AVMSD-a.

Nacionalna regulatorna tijela ne bi imala dodatne administrativne troškove. Trenutačno aktivnosti regulatora u pogledu praćenja i provedbe u odnosu na ograničenje od 20 % reklama po satu na televiziji iznose 1 milijun EUR²⁵. U pogledu propisa o plasmanu proizvoda i pokroviteljstvu ti troškovi iznose 2,2 milijuna EUR godina za plasman proizvoda i 2,1 milijun EUR godišnje na razini EU-a za pokroviteljstva²⁶. Budući da važan udio tih troškova potječe iz primjene subjektivnih kriterija poput neopravdanog isticanja plasmana proizvoda, sigurno će se sniziti trenutačni troškovi regulatora. Stoga nije moguće točno odrediti uštede.

U pogledu malih i srednjih poduzeća (MSP-ovi) i mikropoduzeća prijedlogom se predviđaju moguća izuzeća od odredaba povezanih s promicanjem europskih djela. Državama članicama bilo bi dopušteno uvesti iznimke za tematske audiovizualne medijske usluge ili audiovizualne medijske usluge za malobrojnu publiku.

U pogledu odredaba o zaštiti potrošača, pa i maloljetnika, u prijedlogu nisu predviđena izuzeća za MSP-ove i mikropoduzeća jer obuhvaća vrlo važne vrijednosti.

- **Temeljna prava**

Prijedlogom se također u cijelosti uzimaju u obzir temeljna prava i načela priznata Poveljom Europske unije o temeljnim pravima, posebno pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog života i zaštita osobnih podataka (članci 7. i 8.), sloboda izražavanja i informiranja (članak 11.), sloboda poduzetništva (članak 16.) i zabrana diskriminacije (članak 21.), prava djeteta (članak 24.) i pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje (članak 47.).

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlog nema nikakav utjecaj na proračun EU-a.

5. OSTALI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Komisija će nastaviti osiguravati praćenje provedbe na temelju sljedećeg:

- izvješća Komisije o provedbi Direktive u cjelini, dvije godine nakon donošenja Direktive i nakon toga svake tri godine,
- izvješća o primjeni odredaba povezanih s promicanjem europskih djela svake dvije godine (za televizijsko emitiranje i usluge na zahtjev),
- praćenja provedbe odredaba o platformama za razmjenu video sadržaja na temelju neovisne studije provedene nakon prenošenja,
- praćenje provedbe odredaba o opisima sadržaja radi zaštite maloljetnika.

- **Dokumenti s obrazloženjem (za direktive)**

Nije primjenjivo.

²⁵ Studija o definiranju okvira za praćenje propisa o oglašavanju u skladu s AVMSD-om. Studija o definiranju okvira za praćenje propisa o oglašavanju u skladu s AVMSD-om: na temelju postojeće prosječne vrijednosti praćenja 1 linearnog pružatelja s poslovnim nastanom u EU-u (prilagođeni PKP) koji proizlaze iz uzorka regulatornih troškova u 7 država članica, koji se može smatrati reprezentativnim uzorkom različitih pristupa ispunjivanju regulatornih odgovornosti u pogledu praćenja i provedbe kvantitativnih propisa. Dalje se pretpostavlja da će regulatori usmjeriti svoje regulatorne aktivnosti na linearne usluge koje imaju više od 0,5 % udjela u publici.

²⁶ Studija o definiranju okvira za praćenje propisa o oglašavanju u skladu s AVMSD-om.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredbi prijedloga**

Načelo države podrijetla za pružatelje medijskih usluga održava se i pojačava pojednostavnjenjem propisa za utvrđivanje nadležne države i poboljšavaju mehanizmi odstupanja u slučaju iznimki.

Izmijenjena direktiva i dalje će se temeljiti na minimalnom usklađivanju. Međutim, traži se viši stupanj usklađenosti jačanjem neovisnosti regulatornih tijela za audiovizualne usluge. To je važna novost s obzirom na ključnu ulogu regulatornih tijela za audiovizualne usluge u oblikovanju i očuvanju unutarnjeg tržišta. Nadalje, ona je od velike važnosti za jamčenje pluralizma medija. Prijedlogom se jača uloga Skupine europskih regulatora za audiovizualne medije (ERGA) dajući joj više zadataka u pogledu savjetovanja Komisije i pomaganja Komisiji s dosljednom provedbom direktive u svim državama članicama. Zbog toga će se Odluka Komisije od 3. veljače 2014. o uspostavi Europske skupine regulatora za audiovizualne medijske usluge staviti izvan snage kada Direktiva stupi na snagu.

Članak 7. postojeće Direktive briše se jer se u prijedlogu Europskog akta o pristupačnosti već utvrđuju stroži zajednički zahtjevi u pogledu pristupačnosti za pružatelje medijskih usluga.

U pogledu zaštite maloljetnika, revidiranom Direktivom predviđa se usklađivanje standarda zaštite za usluge televizijskog emitiranja ili usluge na zahtjev. Člankom 17. zahtijeva se da programi koji bi mogli naštetiti fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju maloljetnika budu dostupni samo na način kojim će se osigurati da ih maloljetnici u načelu neće moći čuti ili vidjeti. To se primjenjuje neovisno o tome emitiraju li takve programe televizijske kuće ili ih pružaju pružatelji medijskih usluga na zahtjev. U cilju usklađivanja briše se članak 27. postojeće Direktive (koji se primjenjuje samo na televizijsko emitiranje).

Revidiranom Direktivom stvaraju se jednaki uvjeti u pogledu promicanja europskih djela određivanjem pružateljima usluga na zahtjev obveze da u svojim katalogima rezerviraju najmanje 20 % udjela za europska djela i da osiguraju primjereno isticanje takvih djela (članak 13.). Člankom 13. dopustit će se državama članicama da određuju financijske doprinose (izravna ulaganja ili nameti povezani s nacionalnim filmskim zakladama) za usluge na zahtjev u njihovoj nadležnosti te, u određenim okolnostima, onima s poslovnim nastanom u drugoj državi članici, ali usmjerenima na njihovu nacionalnu publiku. Kako bi se osiguralo da se obvezama promicanja europskih djela ne ugrožava razvoj tržišta i kako bi se omogućio ulazak novih dionika na tržište, takvi se zahtjevi ne bi trebali primjenjivati na trgovačka društva koja nemaju znatnu prisutnost na tržištu. To se posebno primjenjuje na trgovačka društva s niskim prometom.

Ovim se prijedlogom postiže ravnoteža između tržišnog natjecanja i zaštite potrošača uvođenjem, s jedne strane, veće fleksibilnosti za sve audiovizualne medijske usluge o plasmanu proizvoda i sponzorstvu i povećana fleksibilnosti za televizijsko emitiranje. Ograničenje po satu zamjenjuje se dnevnim ograničenjem od 20 % oglašavanja u razdoblju od 7:00 do 23:00 (članak 23.). Filmovi proizvedeni za televiziju, kinematografska djela i vijesti mogli bi se prekidati češće (članak 20.) i pojedinačni reklamni spotovi bili bi prihvatljivi (članak 19.). S druge strane, budućom Direktivom pojačat će se i odredbe za zaštitu maloljetnika od neprimjerenih audiovizualnih komercijalnih komunikacija o hrani s visokim udjelom masnoća, soli / natrija i šećera i o alkoholnim pićima poticanjem, prema potrebi, donošenja kodeksa ponašanja na razini EU-a (članak 9. stavci 2. i 4.).

Dodatna nova značajka jest proširenje njezina područja primjene na određene aspekte usluga platforme za razmjenu video sadržaja koje ne snose uredničku odgovornost za sadržaj koji pohranjuju, već organiziraju taj sadržaj različitim sredstvima.

Izmijenjenom Direktivom uvela bi se državama članicama obveza da osiguraju da, unutar njihova područja nadležnosti, platforma za razmjenu video sadržaja uspostavi, po mogućnosti na temelju zajedničke regulacije, odgovarajuće mjere za sljedeće: i. zaštitu maloljetnika od štetnog sadržaja i ii. zaštitu svih građana od poticanja na nasilje ili mržnju. U prijedlogu je utvrđeno što te mjere mogu podrazumijevati, prema potrebi u svakom pojedinom slučaju. Sustav bi bio u skladu s izuzećem od odgovornosti za pružatelje usluga smještaja informacija na poslužitelju kako je utvrđeno u članku 14. Direktive o elektroničkoj trgovini ako se ta odredba primjenjuje u određenom slučaju jer se te obveze odnose na odgovornosti pružatelja u području organizacije i ne podrazumijevaju odgovornost za bilo kakve nezakonite informacije pohranjene na platformama.

Države članice i dalje obvezuju propise iz Direktive o elektroničkoj trgovini. Njima stoga neće biti dopušteno da pružateljima određuju opću obvezu praćenja sadržaja ili aktivnog sudjelovanja u pronalaženju činjenica ne isključujući mogućnost određivanja zahtjeva za praćenje u posebnim slučajevima (članak 15. Direktiva o elektroničkoj trgovini).

Državama članicama ne bi bilo dopušteno da traže od pružatelja usluga platforme za razmjenu video sadržaja u njihovoj nadležnosti da primjenjuju strože mjere od onih predviđenih u Direktivi, kako je izmijenjena. Time se ne dovode u pitanje mjere koje države članice primjenjuju u skladu s Direktivom 2000/31/EZ u pogledu nezakonitog sadržaja pohranjenog na platformama.

Nadalje, time se ne dovodi u pitanje ni članak 25. Direktive 2011/93/EU u kojem je propisano da države članice moraju poduzeti mjere protiv *web*-mjesta na kojima se nalazi dječja pornografija ili koja ju šire. Posebno je predviđeno da države članice mogu poduzeti mjere za blokiranje pristupa *web*-mjestima koje sadržavaju dječju pornografiju ili ju šire prema korisnicima na njihovom državnom području, podložno zaštitnim mjerama kojima će se osigurati transparentnost, nužnost i proporcionalnost takvih mjera i mogućnost pravne zaštite.

U pogledu pružanja usluga informacijskog društva iz druge države članice, u Direktivi o elektroničkoj trgovini utvrđeno je načelo države podrijetla koje podliježe nizu mogućih iznimaka (članak 3.). Sustav će se nastaviti primjenjivati na pružatelje platformi za razmjenu video sadržaja. Prijedlogom se nastoji osigurati primjena istih propisa i na pružatelje koji nemaju poslovni nastan u državi članici, ali imaju matično društvo, podružnicu ili drugi subjekt u istoj skupini s takvim poslovnim nastanom.

Komisija bi olakšala, uz potporu ERGA-e, koordinaciju kodeksa ponašanja na razini EU-a. Nadalje, na nacionalnoj razini trebalo bi predvidjeti mehanizam pritužbi i pravne zaštite.

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**o izmjeni Direktive 2010/13/EU o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga u pogledu promjenjivog stanja na tržištu**

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 53. stavak 1. i članak 62.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Posljednja suštinska izmjena Direktive 89/552/EEZ Vijeća²⁷, koja je kasnije kodificirana Direktivom 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća²⁸, izvršena je 2007. donošenjem Direktive 2007/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²⁹. Otada se tržište audiovizualnih medijskih usluga znatno i brzo razvijalo. Tehničkim razvojem omogućuju se nove vrste usluga i korisničkih iskustava. Navike gledanja, posebno kod mlađih generacija, znatno su se promijenile. Iako je veliki televizijski zaslon važan uređaj za dijeljenje audiovizualnih iskustava, mnogi gledatelji počeli su gledati audiovizualni sadržaj na drugim, prijenosnim uređajima. Tradicionalni televizijski sadržaj i dalje čini većinski udio prosječnog dnevnog vremena gledanja. Međutim, nove vrste sadržaja, poput kratkih video sadržaja ili sadržaja koji je izradio korisnik sve više dobivaju na važnosti, a novi dionici, među ostalim pružatelji usluga videa na zahtjev i platformi za razmjenu video sadržaja, učvrstili su svoj položaj.
- (2) Komisija je 6. svibnja 2015. donijela „Strategiju jedinstvenog digitalnog tržišta za Europu”³⁰ u kojoj je najavila reviziju Direktive 2010/13/EU.
- (3) Direktiva 2010/13/EU trebala bi se nastaviti primjenjivati na samo one usluge čija je glavna svrha pružanje programa s ciljem obavješćivanja, zabavljanja ili poučavanja.

²⁷ Direktiva 89/552/EEZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. listopada 1989. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama), (SL L 298, 17.10.1989., p. 23.).

²⁸ Direktiva 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama), (SL L 95, 15.4.2010., p. 1.).

²⁹ Direktiva 2007/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. o izmjeni Direktive Vijeća 89/552/EEZ o usklađivanju određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama u odnosu na obavljanje djelatnosti televizijskog emitiranja, (SL L 332, 18.12.2007., str. 27.).

³⁰ COM(2015) 192 final.

Treba smatrati da je zahtjev glavne svrhe ispunjen ako usluga ima audiovizualni sadržaj i oblik koji je odvojiv od glavne djelatnosti pružatelja usluge, poput samostalnih dijelova novina na internetu s audiovizualnim programima ili video sadržaja koje je izradio korisnik pri čemu se može smatrati da su ti dijelovi odvojivi od njihovih glavnih djelatnosti. Usluge društvenih medija nisu uključene osim ako se njima pruža usluga koja je obuhvaćena definicijom platforme za razmjenu video sadržaja. Trebalo bi smatrati da je usluga samo neodvojiv dodatak glavnoj aktivnosti ako postoje veze između audiovizualne ponude i glavne aktivnosti. Stoga kanali ili neke druge audiovizualne usluge za koje odgovornost urednika snosi pružatelj mogu činiti audiovizualne medijske usluge same po sebi, čak i ako se pružaju u okviru platforme za razmjenu video sadržaja koja je obilježena nepostojanjem uredničke odgovornosti. U takvim slučajevima pružatelji koji imaju odgovornost urednika moraju postupati u skladu s odredbama ove Direktive.

- (4) Kako bi se osigurala učinkovita provedba ove Direktive, od ključne je važnosti da države članice vode ažurnu evidenciju pružatelja audiovizualnih medijskih usluga i pružatelja platforme za razmjenu video sadržaja u njihovoj nadležnosti i da redovito razmjenjuju tu evidenciju s njihovim nadležnim neovisnim regulatornim tijelima i Komisijom. Ta bi evidencija trebala uključivati informacije o kriterijima na kojima se temelji jurisdikcija.
- (5) Nadležnost se utvrđuje na temelju procjene činjenične situacije u odnosu na kriterije propisane u Direktivi 2010/13/EU. Ocjenjivanjem takvih činjeničnih situacija mogli bi se dobiti suprotni rezultati. Kada Komisija primjenjuje postupke suradnje predviđene u člancima 3. i 4. Direktive 2010/13/EU, važno je da svoje nalaze može utemeljiti na pouzdanim činjenicama. Skupina europskih regulatora za audiovizualne medijske usluge (ERGA) trebala bi stoga imati ovlasti na zahtjev Komisije davati mišljenja o nadležnosti.
- (6) Postupci i uvjeti za ograničavanje slobode pružanja i primanja usluga trebali bi biti isti za linearne i nelinearne usluge.
- (7) U svojoj Komunikaciji Europskom parlamentu i Vijeću o boljoj regulativi za bolje rezultate, Program EU-a³¹ Komisija je naglasila da će kada razmatra rješenja politike uzeti u obzir regulatorna i dobro osmišljena neregulatorna sredstva oblikovana na zajedničkoj praksi i načelima za bolju samoregulaciju i zajedničku regulaciju³². Niz kodeksa utvrđenih u područjima koja se koordiniraju Direktivom pokazali su se dobro oblikovanima u skladu s načelima bolje samoregulacije i zajedničke regulacije. Postojanje zakonodavne prepreke smatralo se važnim čimbenikom uspjeha u promicanju usklađenosti s kodeksom samoregulacije ili zajedničke regulacije. Jednako je važno da se kodeksima uspostave posebni ciljevi i ciljevi kojima se omogućuje redovito, transparentno i neovisno praćenje i evaluacija ciljeva kodeksa. Postupne sankcije kojima se održava element proporcionalnosti obično se smatraju učinkovitim pristupom provedbi sustava. Ta bi se načela trebala slijediti u kodeksima samoregulacije i zajedničke regulacije donesenima u područjima koja se koordiniraju direktivom.

³¹ COM(2015) 215 final

³² <https://ec.europa.eu/digital-single-market/communities/better-self-and-co-regulation>

- (8) Kako bi se osigurala usklađenost i pružila sigurnost poduzećima i nadležnim tijelima država članica, pojam „poticanje mržnje” trebao bi, u određenoj mjeri, biti usklađen s definicijom iz Okvirne Odluke Vijeća 2008/913/PUP od 28. studenoga 2008. o suzbijanju određenih oblika i načina izražavanja rasizma i ksenofobije kaznenopravnim sredstvima u kojoj je govor mržnje definiran kao „javno poticanje na nasilje ili mržnju”. To bi trebalo uključivati usklađivanje osnove na kojoj se temelji poticanje nasilja i mržnje.
- (9) Radi osvještavanja gledatelja, uključujući roditelje i maloljetnike, kako bi mogli donositi utemeljene odluke o sadržaju koji će se gledati, nužno je da pružatelji audiovizualnih medijskih usluga daju dovoljno informacija o sadržaju koji bi mogao naštetiti fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju maloljetnika. To bi trebalo učiniti, primjerice, sustavom opisa sadržaja u kojem je navedena priroda sadržaja. Opis sadržaja trebao bi se isporučivati pisanim, grafičkim ili akustičkim sredstvima.
- (10) Na nacionalnoj i međunarodnoj razini postoje određene široko prihvaćene prehrambene smjernice, poput modela profila hranjivih tvari Regionalnog ureda WHO-a za Europu, u cilju razlikovanja hrane na temelju njezina prehrambenog sastava u kontekstu oglašavanja hrane na televiziji za djecu. Trebalo bi poticati države članice da osiguraju da se kodeksi ponašanja za samoregulaciju i zajedničku regulaciju upotrebljavaju za učinkovito smanjenje izloženosti djece i maloljetnika audiovizualnoj komercijalnoj komunikaciji u pogledu hrane i pića i pića s visokim sadržajem soli, šećera ili masnoća ili koja se iz drugih razloga ne uklapa u te nacionalne ili međunarodne prehrambene smjernice.
- (11) Slično tomu, treba poticati države članice da osiguraju uporabu kodeksa za samoregulaciju i zajedničku regulaciju u cilju učinkovitog ograničavanja izloženosti djece i maloljetnika audiovizualnim komercijalnim komunikacijama o alkoholnim pićima. Na razini Unije i na nacionalnoj razini postoje određeni sustavi za samoregulaciju ili zajedničku regulaciju u cilju odgovornog oglašavanja alkoholnih pića, uključujući audiovizualne komercijalne komunikacije. Te bi sustave trebalo dodatno poticati, posebno one usmjerene na osiguravanje toga da su audiovizualne komercijalne komunikacije za alkoholna pića popraćene porukama o odgovornoj konzumaciji.
- (12) U cilju uklanjanja prepreka slobodnom kretanju prekograničnih usluga u Uniji, nužno je osigurati učinkovitost samoregulatornih mjera i mjera zajedničke regulacije koje su posebno usmjerene na zaštitu potrošača ili javnog zdravlja. Kada se dobro provode i prate, kodeksi ponašanja na razini Unije mogu biti dobro sredstvo za osiguravanje usklađenijeg i učinkovitijeg pristupa.
- (13) Tržište televizijskog emitiranja razvilo se i potrebna je veća fleksibilnost u pogledu audiovizualnih komercijalnih komunikacija, posebno u pogledu kvantitativnih propisa za linearne audiovizualne medijske usluge, plasman proizvoda i pokroviteljstvo. Nastankom novih usluga, uključujući one bez oglašavanja, povećao se izbor za gledatelje, koji jednostavno mogu preći na alternativne ponude.
- (14) Pokroviteljstvo je važno sredstvo financiranja audiovizualnih medijskih usluga ili programa uz oglašavanje fizičke ili pravne osobe, žiga, slike, aktivnosti ili proizvoda. Da bi pokroviteljstvo moglo činiti vrijedan oblik tehnike oglašavanja za oglašivače i pružatelje audiovizualnih medijskih usluga, oglasi sponzora mogu sadržavati promidžbena upućivanja na robu ili usluge sponzora, ali ne izravno poticati na kupnju robe ili usluga. Pokroviteljskim oglasima trebalo bi nastaviti jasno informirati gledatelje o postojanju pokroviteljskog sporazuma. Na sadržaj pokroviteljskih

programa ne bi trebalo utjecati na način kojim se utječe na uredničku neovisnost pružatelja audiovizualnih medijskih usluga.

- (15) Liberalizacijom plasmana proizvoda nije ostvareno očekivano prihvaćanje tog oblika audiovizualne komercijalne komunikacije. Općom zabranom plasmana proizvoda, uz neke iznimke, nije ostvarena pravna sigurnost pružatelja audiovizualnih medijskih usluga. Stoga bi trebalo dopustiti plasman proizvoda u svim audiovizualnim medijskim uslugama, uz neke iznimke.
- (16) Plasman proizvoda ne bi trebao biti dopušten u informativnim programima i programima o tekućim događajima, programima o potrošačkim pitanjima, vjerskim programima i programima koje većinom gledaju djeca. Dokazi posebno pokazuju da plasman proizvoda i uključeni oglasi mogu utjecati na ponašanje djece jer djeca često ne razumiju komercijalni sadržaj. Stoga treba i dalje zabranjivati plasman proizvoda u programima koji su većinom namijenjeni dječjoj publici. Programi o potrošačkim pitanjima jesu programi kojima se nude savjeti gledateljima ili koji uključuju komentare o kupnji proizvoda i usluga. Dopuštanjem plasmana proizvoda u takvim programima onemogućilo bi se jasno razlikovanje između oglašavanja i uredničkog sadržaja korisnicima mogu očekivati iskrene ocjene proizvoda ili usluga u takvim programima.
- (17) Pokazalo se da je u praksi teško primjenjivati propis da proizvod ne bi trebalo nedopušteno isticati. Time se također ograničava prihvaćanje plasmana proizvoda koji, po definiciji, uključuje određenu razinu istaknute izloženosti da bi se njime mogla stvarati vrijednost. Zahtjevi za programe koji sadržavaju plasman proizvoda trebali bi stoga biti usmjereni na jasno obavješćivanje gledatelja o postojanju plasmana proizvoda i na osiguravanje da nema utjecaja na uredničku neovisnost pružatelja audiovizualnih medijskih usluga.
- (18) Budući da povećanjem broja novih usluga stvoren veći izbor za gledatelje, televizijske kuće imaju veću fleksibilnost u pogledu umetanja kratkih TV reklama za oglašavanje i teletrgovinu, ako se time neopravdano ne narušava cjelovitost programa. U cilju zaštite posebne prirode europske televizije, prekidi kinematografskih djela i filmova snimljenih za televiziju te nekih kategorija programa kojima je još uvijek potrebna posebna zaštita trebali bi biti ograničeni.
- (19) Iako se ovom direktivom ne povećava ukupno trajanje prihvatljivog oglašavanja u razdoblju od 7:00 do 23:00, važno je da televizijske kuće imaju veću fleksibilnost i da mogu odlučiti kada umetnuti oglašavanje kako bi osigurali najveću moguću potražnju oglašivača i protok gledatelja. Stoga bi trebalo ukinuti ograničenje po satu i uvesti dnevno ograničenje od 20 % oglašavanja u razdoblju od 7:00 do 23:00.
- (20) Mnoge televizijske kuće dio su većih medijskih grupa i emitiraju ne samo najave povezane s vlastitim programima i dodatnim proizvodima koji su izravno izvedenih iz tih programa već i one povezane s programima drugih subjekata iz iste medijske grupe. Vrijeme emitiranja dodijeljeno najavama televizijske kuće u vezi s programima drugih subjekata iz iste medijske grupe ne bi trebalo biti uključeno u najdulje trajanje dnevnog emitiranja koje se može dodijeliti za oglašavanje i teletrgovinu.
- (21) Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev trebali bi promicati proizvodnju i distribuciju europskih djela osiguravanjem da njihovi katalogi sadržavaju minimalni udio europskih djela i da se ta djela dovoljno ističu.
- (22) Kako bi se osigurale primjerene razine ulaganja u europska djela, države članice trebale bi moći odrediti financijske obveze pružateljima usluga na zahtjev koji imaju

poslovni nastan na njihovu državnom području. Te obveze mogu biti u obliku izravnih doprinosa za proizvodnju europskih djela i za stjecanje prava na ta djela. Države članice trebale bi također odrediti pristojbe koji se plaćaju u fond na temelju prihoda od usluga na zahtjev koje se pružaju na njihovom državnom području ili su na njega usmjerene. U ovoj se direktivi se pojašnjava da, s obzirom na izravnu vezu između financijskih obveza i različitih kulturnih politika država članica, države članice također mogu odrediti takve financijske obveze pružateljima usluga na zahtjev s poslovnim nastanom u drugoj državi članici čije su usluge usmjerene na njezino državno područje. U tom slučaju financijske obveze trebale bi se naplaćivati samo na prihod nastao od publike u toj državi članici.

- (23) Kada se na temelju svakog pojedinog slučaja ocjenjuje je li audiovizualna medijska usluga na zahtjev iz druge države članice usmjerena na publiku na njezinu državnom području, država članica upućuje na pokazatelje poput oglašavanja ili drugih vrsta promidžbe usmjerene posebno na potrošače na njezinu državnom području, glavni jezik usluge ili postojanje sadržaja ili komercijalnih komunikacija koji su posebno usmjereni na publiku u državi članici prijema.
- (24) Kada države članice odrede financijske doprinose pružateljima usluga na zahtjev, takvim doprinosima traži se primjereno promicanje europskih djela uz izbjegavanje rizika od dvostrukih nameta za pružatelje usluga. Na temelju toga ako država članica u kojoj pružatelj usluga ima poslovni nastan uvede financijski doprinos u obzir se uzimaju financijski doprinosi koje je uvela predmetna država članica.
- (25) Kako bi se osiguralo da se obvezama promicanja europskih djela ne ugrožava razvoj tržišta i kako bi se omogućio ulazak novih dionika na tržište, takvi se zahtjevi ne bi trebali primjenjivati na trgovačka društva koja nemaju znatnu prisutnost na tržištu. To se posebno odnosi na trgovačka društva s malim prometom i malom publikom ili na tematske audiovizualne medijske usluge na zahtjev i mala i mikro poduzeća, kako je definirano u Preporuci Komisije 2003/361/EZ³³.
- (26) Javljaju se novi izazovi, posebno u vezi s platformama za razmjenu video sadržaja na kojima korisnici, posebno maloljetnici, sve više upotrebljavaju audiovizualni sadržaj. U tom kontekstu štetan sadržaj i govor mržnje pohranjeni na platformama za razmjenu video sadržaja sve su veći izbor zabrinutosti. Radi zaštite maloljetnika od štetnog sadržaja i svih građana od sadržaja kojim se potiče na nasilje ili mržnju nužno je uspostaviti razmjerne propise u pogledu tih pitanja. Također može biti neprimjereno uvesti takve zahtjeve u slučajevima u kojima, s obzirom na prirodu ili temu audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev, ne bi bile izvedive ili bi bile neopravdane.
- (27) Kada je riječ o komercijalnim komunikacijama na platformama za razmjenu video sadržaja, one su već uređene Direktivom 2005/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća kojom se zabranjuje nepoštena poslovna praksa poslovnog subjekta u odnosu prema potrošaču, uključujući zavaravajuću i agresivnu praksu u uslugama informacijskog društva. U pogledu komercijalnih komunikacija u vezi s duhanom i povezanim proizvodima na platformama za razmjenu video sadržaja, postojećim zabranama predviđenima u Direktivi 2003/33/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i zabranama koje se primjenjuju na komunikacije o elektroničkim cigaretama i spremnicima za ponovno punjenje elektroničkih cigareta u skladu s Direktivom 2014/40/EU Europskog parlamenta i Vijeća, osigurava se dovoljna zaštita potrošača. Mjerama

³³ Preporuka Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća (SL L 124, 20.5.2003., str. 36.)

utvrđenima u ovoj Direktivi stoga se nadopunjuju mjere utvrđene u Direktivama 2005/29/EZ, 2003/33/EZ i 2014/40/EU.

- (28) Pružatelj usluge platforme za razmjenu video sadržaja ne snosi uredničku odgovornost za važan udio sadržaja pohranjenog na platformama za razmjenu video sadržaja. Međutim, ti pružatelji obično utvrđuju organizaciju sadržaja, posebno programa ili video sadržaja koje su izradili korisnici, uključujući automatskim sredstvima ili algoritmima. Stoga bi se od tih pružatelja trebalo tražiti da poduzmu odgovarajuće mjere za zaštitu maloljetnika od sadržaja koji bi mogao naštetiti njihovom fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju i za zaštitu svih građana od poticanja nasilja i mržnje protiv skupine osoba ili člana takve skupine na temelju rase, spola, boje kože, vjere, porijekla, državljanstva ili etničkog podrijetla.
- (29) S obzirom na prirodu utjecaja pružatelja na sadržaj pohranjen na platformama za razmjenu video sadržaja, te odgovarajuće mjere trebale bi se odnositi na organizaciju sadržaja, a ne na sam sadržaj kao takav. Zahtjevi u tom pogledu kako su utvrđeni u ovoj Direktivi stoga bi se trebali primjenjivati ne dovodeći u pitanje članak 14. Direktive 200/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća³⁴ u kojem je predviđeno oslobođenje od odgovornosti za nezakonite informacije koje pohranjuju određeni pružatelji usluga informacijskog društva. Kod pružanja usluga obuhvaćenih člankom 14. Direktive 2000/31/EZ, ti zahtjevi trebali bi se primjenjivati ne dovodeći u pitanje članak 15. te Direktive, kojim se zabranjuje da se tim pružateljima odredi opća obveza praćenja takvih informacija i aktivnog traženja činjenica ili okolnosti koje upućuju na nezakonite aktivnosti, pri čemu se to ne odnosi na obveze praćenja u određenim slučajevima i, posebno, bez utjecaja na naloge nacionalnih nadležnih tijela u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. Pružatelje usluga platformi za razmjenu video sadržaja primjereno je uključiti čim više moguće u provedbu odgovarajućih mjera koje treba poduzeti u skladu s ovom Direktivom. Stoga bi trebalo poticati zajedničku regulaciju.
- (30) U cilju osiguranja jasnog i dosljednog pristupa tome diljem Unije, države članice trebale bi imati pravo tražiti od pružatelja usluge platforme za razmjenu video sadržaja da poduzmu strože mjere za zaštitu maloljetnika od štetnog sadržaja i svih građana od sadržaja kojim se potiče na nasilje ili mržnju od mjera predviđenih u ovoj direktivi. Međutim, države članice trebale bi imati mogućnost poduzeti takve strože mjere u slučaju nezakonitog sadržaja ako su te mjere u skladu s člancima 14. i 15. Direktive 2000/31/EZ, i poduzeti mjere u pogledu sadržaja na web-mjestima koji sadržavaju dječju pornografiju ili ju šire, kako je propisano i dopušteno člankom 25. Direktive 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća³⁵. Pružateljima usluga platforma za razmjenu video sadržaja trebalo bi također biti dopušteno dobrovoljno poduzeti strože mjere.
- (31) Pri poduzimanju odgovarajućih mjera za zaštitu maloljetnika od štetnog sadržaja i za zaštitu svih građana od sadržaja koji sadržava poticaj na nasilju ili mržnju u skladu s ovom Direktivom, trebalo bi uspostaviti pažljivu ravnotežu između primjenjivih temeljnih prava propisanih u Povelji Europske unije o temeljnim pravima. To se posebno odnosi, ovisno o slučaju, na pravo na poštovanje privatnog i obiteljskog

³⁴ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (SL L 178, 17.07.2000., str. 1).

³⁵ Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL 2011 L 2011, str. 1.).

života i zaštitu osobnih podataka, slobodu izražavanja i informiranja, slobodu poduzetništva, zabranu diskriminacije i pravo djeteta.

- (32) Pružatelji platforme za razmjenu video sadržaja obuhvaćeni Direktivom pružaju usluge informacijskog društva u smislu članka 2. točke (a) Direktive 2000/31/EZ. Na te se pružatelje stoga primjenjuju propisi o unutarnjem tržištu utvrđeni u članku 3. te Direktive, ako oni imaju poslovni nastan u državi članici. Primjereno je osigurati da se isti propisi primjenjuju na pružatelje usluga platforme za razmjenu video sadržaja koji nemaju poslovni nastan u državi članici u cilju zaštite učinkovitosti mjera za zaštitu maloljetnika i građana utvrđenih u ovoj direktivi i osiguranja što uravnoteženijih uvjeta, ako ti pružatelji imaju matično društvo ili podružnicu koji imaju poslovni nastan u državi članici ili ako su ti pružatelji dio skupine i drugi subjekt iz te skupine ima poslovni nastan u državi članici. U tu svrhu trebalo bi uspostaviti mehanizme kojima će se utvrditi u kojoj bi se državi članici trebalo smatrati da ti pružatelji imaju poslovni nastan. Komisiju bi trebalo obavijestiti o pružateljima u nadležnosti svake države članice u okviru primjene propisa o poslovnom nastanu utvrđenih u ovoj Direktivi i u Direktivi 2000/31/EZ.
- (33) Regulatorna tijela mogu postići potrebni stupanj strukturalne neovisnosti samo ako su uspostavljena kao neovisni pravni subjekti. Države članice stoga bi trebale jamčiti neovisnost nacionalnih regulatornih tijela od vlade, javnih tijela i industrije kako bi osigurale njihovu nepristranost pri donošenju odluka. Taj zahtjev za neovisnost ne bi trebao dovesti u pitanje mogućnost država članica da uspostave regulatore koji imaju pregled nad različitim sektorima, kao što su audiovizualni sektor i sektor telekomunikacija. Nacionalna regulatorna tijela trebala bi imati provedbene ovlasti i potrebne resurse za ispunjavanje svojih zadaća, u pogledu osoblja, stručnog znanja i financijskih sredstava. Svojim bi djelovanjem nacionalna regulatorna tijela trebala osigurati ostvarivanje ciljeva medijskog pluralizma, kulturne raznolikosti, zaštite potrošača, unutarnjeg tržišta i promicanja poštenog tržišnog natjecanja.
- (34) Sve strane koje su podložne odluci o nacionalnim regulatornim tijelima trebale bi imati pravo podnijeti žalbu tijelu koje je neovisno od strana uključenih u postupak. Takvo tijelo može biti i sud. Žalbeni postupak ne bi trebao dovesti u pitanje podjelu nadležnosti u okviru nacionalnih pravnih sustava.
- (35) U cilju osiguranja usklađene primjene Unijina audiovizualnog regulatornog okvira u zemljama članicama, Komisija je Odlukom Komisije od 3. veljače 2014. osnovala Europsku skupinu regulatora za audiovizualne medijske usluge (ERGA)³⁶. Uloga ERGA-e jest pružanje savjeta i pomoći Komisiji u njezinu radu u pogledu osiguranja usklađene provedbe Direktive 2010/13/EU u svim državama članicama i olakšati suradnju među nacionalnim regulatornim tijelima te između nacionalnih regulatornih tijela i Komisije.
- (36) ERGA je pridonijela usklađenoj regulatornoj praksi i Komisiji pružila savjete na visokoj razini o provedbenim pitanjima. Stoga je potrebno ovom direktivom službeno priznati i ojačati njezinu ulogu. U skladu s ovom direktivom trebalo bi stoga ponovno osnovati tu skupinu.
- (37) Komisija bi trebala moći slobodno se savjetovati s ERGA-om o bilo kojem pitanju povezanom s audiovizualnim medijskim uslugama i platformama za razmjenu

³⁶ Direktiva 2011/93/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o suzbijanju seksualnog zlostavljanja i seksualnog iskorištavanja djece i dječje pornografije, te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2004/68/PUP (SL L 335, 17.12.2011., str. 1.).

videosadržaja. ERGA bi trebala pomoći Komisiji svojom stručnošću i savjetima te omogućavanjem razmjene najboljih praksi. Posebno, Komisija bi trebala savjetovati se s ERGA-om u pogledu primjene Direktive 2010/13/EU u cilju olakšavanja njezine jednake provedbe diljem jedinstvenog digitalnog tržišta. Na Komisijin zahtjev ERGA bi trebala donijeti mišljenja, među ostalim o pravnim pitanjima i Unijinim kodeksima ponašanja u području zaštite maloljetnika i govora mržnje te audiovizualnih komercijalnih komunikacija za hranu s visokim udjelom masnoća, soli/natrija i šećera.

- (38) Ova direktiva ne dovodi u pitanje mogućnost država članica da uvedu obavezu omogućavanja vidljivosti sadržaja od općeg interesa i pristupa njemu u okviru definiranih ciljeva općeg interesa kao što su medijski pluralizam, sloboda govora i kulturna raznolikost. Takve bi obveze trebalo uvesti ako su potrebne radi ispunjavanja ciljeva općeg interesa koje su jasno definirale države članice u skladu s pravom Unije. Stoga bi države članice posebno trebale ispitati potrebu za regulatornim mjerama na temelju rezultata tržišnog djelovanja. Ako države članice odluče uvesti propise o vidljivosti, trebale bi uvesti samo proporcionalne obveze za poduzetnike u cilju legitimnog razmatranja javne politike.
- (39) Ovom se direktivom poštuju temeljna prava i principi utvrđeni prije svega u Povelji Europske unije o temeljnim pravima. Ovom se direktivom posebno nastoji u potpunosti osigurati poštivanje prava na slobodu izražavanja, slobodu poduzetništva, prava na preispitivanje zakonitosti i promicanje primjene prava djece utvrđenih u Povelji Europske unije o temeljnim pravima.
- (40) Pravo pristupa političkim informativnim programima ključno je za očuvanje temeljne slobode primanja informacija te za osiguranje potpune i prave zaštite interesa gledatelja u Uniji. S obzirom na sve veću važnost audiovizualnih medijskih usluga za društvo i demokraciju, emitiranje političkih vijesti trebalo bi omogućiti prekogranično diljem EU-a u najboljoj mogućoj mjeri, ne dovodeći u pitanje autorska prava.
- (41) Ova se direktiva ne odnosi na propise o privatnom međunarodnom pravu, konkretno na propise o nadležnosti sudova i prava koje se primjenjuje na ugovorne i neugovorne obveze.
- (42) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom od 28. rujna 2011. država članica i Komisije o dokumentima s obrazloženjima³⁷, u opravdanim se slučajevima države članice obvezuju uz obavijest o svojim mjerama za prijenos priložiti jedan ili više dokumenata kojima se objašnjava odnos između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prijenos. U slučaju ove direktive zakonodavac smatra prosljeđivanje takvih dokumenata opravdanim.
- (43) Direktivu 2010/13/EU trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Direktiva 2010/13/EU mijenja se kako slijedi:

- (1) u članku 1. stavak 1. mijenja se tako slijedi:
- (a) u točki (a), alineja i. zamjenjuje se sljedećim:
- „ i. usluga kako je određena člancima 56. i 57. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, čija je glavna svrha, ili svrha njezina odvojiva dijela, osiguravanje programa,

³⁷ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

pod uredničkom odgovornošću pružatelja medijske usluge, za izvješćivanje, zabavljanje ili obrazovanje javnosti s pomoću elektroničkih komunikacijskih mreža u smislu članka 2. točke (a) Direktive 2002/21/EZ. Takva audiovizualna medijska usluga je televizijska emisija kako je određena u točki (e) ovog stavka ili audiovizualna medijska usluga na zahtjev kako je određena u točki (g) ovog stavka;“;

(b) umeće se sljedeća točka (aa):

„(aa) „usluga platforme za razmjenu video sadržaja” znači usluga, kako je definirana u člancima 56. i 47. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, koja ispunjuje sljedeće zahtjeve:

i. usluga se sastoji od pohranjivanja velike količine programa ili video sadržaja koje su izradili korisnici za koje pružatelj usluge platforme za razmjenu video sadržaja nema uredničku odgovornost;

ii. način organizacije pohranjenog sadržaja utvrđuje pružatelj usluge, među ostalim automatskim sredstvima ili algoritmima, posebno smještanjem na poslužitelju, prikazivanjem, označivanjem i šifriranjem,

iii. glavna svrha usluge ili njezina odvojivog dijela sastoji se od pružanja programa i video sadržaja koje su izradili korisnici općoj javnosti u cilju izvješćivanja, zabavljanja ili obrazovanja;

iv. usluga se stavlja na raspolaganje s pomoću elektroničkih komunikacijskih mreža u smislu članka 2. točke (a) Direktive 2002/21/EZ.”;

(c) točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) „program” znači niz pokretnih slika sa ili bez zvuka koji tvori pojedinačnu stavku u rasporedu ili katalogu koji je izradio pružatelj medijske usluge, uključujući cjelovečernje filmove, kratke video sadržaje sportske događaje, komedije situacija, dokumentarne filmove, dječje programe i izvorne drame;”;

(d) umeće se sljedeća točka (ba):

“(ba) „videozapis kojeg je izradio korisnik” znači niz pokretnih slika sa ili bez zvuka koji tvori pojedinačnu stavku koju su jedan ili više korisnika izradili i /ili učitali na platformu za razmjenu video sadržaja jedan ili više korisnika;” (e) umeće se sljedeća točka (da):

„(da) „pružatelj usluge platforme za razmjenu video sadržaja” znači fizička ili pravna osoba koja pruža uslugu platforme za razmjenu video sadržaja;

(2) naslov Poglavlja II. zamjenjuje se sljedećim:

„OPĆE ODREDBE ZA AUDIOVIZUALNE MEDIJSKE USLUGE”

(3) Članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) ako pružatelj medijske usluge ima svoje sjedište u jednoj od država članica, ali se uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi donose u drugoj državi članici, smatra se da pružatelj ima poslovni nastan u državi članici gdje je većina radne snage uključena u obavljanje djelatnosti audiovizualnih medijskih usluga;”;

(b) umeću se sljedeći stavci 5.a i 5.b :

„5a. Države članice dostavljaju Komisiji popis pružatelja audiovizualnih medijskih usluga u njihovoj nadležnosti i kriterije utvrđene u stavcima 2. i 5. na kojima se

temelji njihova nadležnost. Oni potom bez odgode obavješćuju Komisiju o promjenama na tome popisu. Komisija osigurava da nadležna neovisna regulatorna tijela imaju pristup tim informacijama.

5b. Ako se, kada primjenjuju članke 3. i 4. Direktive, predmetne države članice ne slože o tome koja država članica ima nadležnost, one o tome bez odgode obavješćuju Komisiju. Komisija može zatražiti od Skupine europskih regulatora za audiovizualne medijske usluge (ERGA) da dostavi mišljenje o tome pitanju u roku od 15 radnih dana otkad je Komisija dostavila svoj zahtjev. Ako Komisija zatraži mišljenje ERGA-e, rokovi utvrđeni u članku 3. stavku 5. i članku 4. stavku 5. obustavljaju se dok ERGA ne donese mišljenje.”;

(4) Članak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 3.

1. Države članice osiguravaju slobodu prijema i na svojem državnom području ne ograničavaju ponovne prijenose audiovizualnih medijskih usluga iz drugih država članica zbog razloga koji spadaju u područja usklađena ovom Direktivom

2. Države članice mogu privremeno odstupiti od stavka 1. ako se audiovizualnom medijskom uslugom koju pruža pružatelj medijske usluge u nadležnosti druge države članice:

(a) očito, ozbiljno i značajno krši članak 6. ili 12. ili oba,

(b) dovodi u pitanje javna sigurnost, ili ako ona predstavlja ozbiljan i značajan rizik za javnu sigurnost, uključujući zaštitu nacionalne sigurnosti i obrane ili

(c) dovodi u pitanje javno zdravlje ili ona predstavlja ozbiljan i značajan rizik za javno zdravlje.

3. Države članice mogu primjenjivati stavak 2. samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) tijekom 12 mjeseci prije obavijesti iz točke (b) ovog stavka, pružatelj medijskih usluga prekršio je, prema mišljenju predmetne države članice, stavak 2. točke (a), (b) ili (c) najmanje dva puta;

(b) predmetna država članica obavijestila je pružatelja medijskih usluga, državu članicu koja je nadležna za pružatelja i Komisiju pisanim putem o navodnim povredama i o mjerama koje namjerava poduzeti ako se takve povrede ponove;

(c) u savjetovanjima s državom članicom koja je nadležna za pružatelja i Komisijom nije postignuto prijateljsko rješenje u roku od jednog mjeseca od obavijesti predviđene u točki (b);

(d) pružatelj medijskih usluga prekršio je stavak 2. točke (a), (b) ili (c) najmanje jednom nakon obavijest predviđene u točki (b) ovog stavka;

(e) država članica koja dostavlja obavijest poštovala je prava na obranu predmetnog pružatelja medijskih usluga i, posebno je, pružatelju medijskih usluga dala priliku da izrazi svoja stajališta o navodnim povredama i mjerama koje država članica planira poduzeti. Ona primjereno uzima u obzir ta stajališta i stajališta države članice koja je nadležna.

Stavak 3. točke (a) i (d) primjenjuju se samo na linearne usluge.

4. Komisija, u roku tri mjeseca od obavijesti o mjerama koje je poduzela država članica za primjenu stavaka 2. i 3., a nakon savjetovanja s Europskom skupinom

regulatora za audiovizualne medijske usluge donosi odluku o tome jesu li mjere u skladu sa zakonodavstvom Unije. Spomenuti rok počinje teći dan nakon primitka potpune obavijesti. Obavijest se smatra potpunom ako, u roku od tri mjeseca od primitka, ili od primitka zatraženih dodatnih informacija, Komisija ne zatraži dodatne informacije.

Ako Komisija smatra da je obavijest nepotpuna, ona traži sve potrebne dodatne informacije. Komisija obavješćuje državu članicu da je zaprimila odgovor na taj zahtjev.

Ako predmetna država članica ne dostavi tražene informacije u roku koji je odredila Komisija ili ako dostavi nepotpune informacije, Komisija donosi odluku da su mjere koje je poduzela država članica u skladu sa stavkom 2. neusklađene sa zakonodavstvom Unije. Ako Komisija odluči da mjere nisu u skladu sa zakonodavstvom Unije, država članica žurno ih prekida.

5. Stavcima 3. i 4. ne dovodi se u pitanje primjena bilo kojeg postupka, pravnog lijeka ili sankcije za dotične povrede državi članici koja ima nadležnost nad predmetnim pružateljem medijskih usluga.

6. Države članice mogu, u hitnim slučajevima, odstupiti od uvjeta određenih stavkom 3. točkama (b) i (c). U tom slučaju, o mjerama se u najkraćem mogućem roku obavješćuju Komisija i država članica u čijoj je nadležnosti pružatelj medijskih usluga, uz navođenje razloga zbog kojih država članica smatra da postoji hitnost zbog koje je nužno odstupiti od tih uvjeta.

7. Ne dovodeći u pitanje mogućnost države članice da nastavi s mjerama iz stavka 6., Komisija istražuje usklađenost mjera o kojima je država članica prethodno obavijestila Komisiju sa zakonodavstvom Zajednice u najkraćem mogućem roku. Ako dođe do zaključka da su mjere neusklađene sa zakonodavstvom Zajednice, Komisija traži od predmetne države članice da se suzdrži od poduzimanja bilo koje predložene mjere ili da ih žurno ukine.

8. Države članice i Komisija redovito razmjenjuju iskustva i najbolje prakse o postupku iz stavaka od 2. do 7. u okviru odbora za kontakt osnovanog u skladu s člankom 29. i ERGA-om.”;

(5) Članak 4. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice mogu zahtijevati od pružatelja medijskih usluga u svojoj nadležnosti da se usklade s iscrpnijim ili strožim propisima u pogledu članaka 5., 6., 6.a, 9., 10., 11., 12., 13., 16., 17., 19. do 26. i 30.a pod uvjetom da su ti propisi u skladu sa zakonodavstvom Unije.”;

(b) u stavku 3. umeće se sljedeći drugi podstavak nakon točke (b) prvog podstavka:

„Država članica koja je poduzela korake u skladu sa stavkom 2. točkama (a) i (b) trebala bi dokazima potkrijepiti osnovu za ocjenjivanje navodne povrede.”;

(c) stavci 4. i 5. zamjenjuju se sljedećima:

„4. Država članica može poduzeti mjere u skladu sa stavkom 3. isključivo su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) država članica obavijestila je Komisiju i državu članicu u kojoj televizijska kuća ima poslovni nastan da namjerava poduzeti te mjere i dokazima je potkrijepila osnovu na kojoj temelji svoju procjenu;

(b) poštovala je prava na obranu predmetne televizijske kuće i, posebno je, televizijskoj kući dala priliku da izrazi svoja stajališta o navodnim povredama i mjerama koje država članica koja je dostavila obavijest planira poduzeti;

(c) Komisija je nakon savjetovanja s Europskom skupinom regulatora za audiovizualne medijske usluge (ERGA) odlučila da su mjere usklađene sa zakonodavstvom Unije, a posebno da su procjene koje je izvršila država članica koja poduzima te mjere sukladno stavcima 2. i 3. ispravno utemeljene.

5. Komisija donosi odluku u roku od 3 mjeseca nakon primitka obavijesti iz stavka 4. točke (a). Spomenuti rok počinje teći dan nakon primitka potpune obavijesti. Obavijest se smatra potpunom ako, u roku od mjesec dana od primitka, ili od primitka zatraženih dodatnih informacija, Komisija ne zatraži dodatne informacije.

Ako Komisija smatra da je obavijest nepotpuna, ona traži sve potrebne dodatne informacije. Komisija obavješćuje državu članicu da je zaprimila odgovor na taj zahtjev.

Ako predmetna država članica ne dostavi tražene informacije u roku koji je odredila Komisija ili ako dostavi nepotpune informacije, Komisija donosi odluku da su mjere koje je poduzela država članica u skladu sa stavkom 3. neusklađene sa zakonodavstvom Unije. Ako Komisija odluči da su mjere neusklađene sa zakonodavstvom Unije, predmetna država članica suzdržat će se od poduzimanja predviđenih mjera.”;

(d) stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. Države članice potiču zajedničku regulaciju i samoregulaciju na temelju kodeksa ponašanja donesenih na nacionalnoj razini u svim područjima koja se usklađuju ovom Direktivom u mjeri u kojoj to dozvoljavaju njihovi pravni sustavi. Ti su kodeksi su takvi da ih široko prihvaćaju glavni dionici u predmetnim državama članicama. U kodeksima ponašanja jasno i nedvosmisleno su utvrđeni njihovi ciljevi. Njima se predviđa redovito, transparentno i neovisno praćenje i evaluacija postizanja predviđenih ciljeva. Njima se predviđa učinkovita provedba, uključujući, prema potrebi, učinkovite i razmjene sankcije.

Nacrte kodeksa ponašanja Unije iz članka 6.a stavka 3., članka 9. stavka 2. i članka 9. stavka 4. i izmjene ili proširenja postojećih kodeksa ponašanja Unije Komisiji podnose potpisnici tih kodeksa.

Komisija može zatražiti od ERGA-a da iznese svoje mišljenje na nacрте, izmjene ili proširenja tih kodeksa. Komisija te kodekse može prema potrebi objaviti.”;

(6) Naslov Poglavlja III. zamjenjuje se sljedećim:

„ODREDBE PRIMJENJIVE NA AUDIOVIZUALNE MEDIJSKE USLUGE”;

(7) u članku 5. točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) država članica koja je nadležna za pružatelje medijskih usluga i nadležna regulatorna ili nadzorna tijela”;

(8) Članak 6. zamjenjuje se sljedećim:

Države članice na odgovarajuće načine osiguravaju da audiovizualne medijske usluge koje pružaju pružatelji medijskih usluga u njihovoj nadležnosti ne sadržavaju bilo kakvo poticanje nasilja ili mržnje protiv skupine osoba ili člana takve skupine na temelju spola, rasnog ili etničkog podrijetla, religije ili uvjerenja, invaliditeta, dobi i seksualne orijentacije.”

- (9) umeće se sljedeći članak 6.a:

„Članak 6.a

1. Države članice osiguravaju da pružatelji audiovizualnih medijskih usluga pružaju dovoljno informacija gledateljima o sadržaju kojim bi se mogao narušiti fizički, psihički ili moralni razvoj maloljetnika. U tu svrhu države članice mogu upotrebljavati sustav opisa kojim se upućuje na prirodu sadržaja audiovizualne medijske usluge.

2. Države članice potiču na zajedničku regulaciju za provedbu ovog članka.

3. Komisija i ERGA potiču pružatelje medijskih usluga da razmjenjuju najbolju praksu o sustavima zajedničke regulacije diljem Unije. Komisija, prema potrebi, olakšava razvoj kodeksa ponašanja Unije.”.

- (10) Članak 7. briše se.

- (11) Članak 9. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice i Komisija potiču razvoj kodeksa ponašanja u okviru samoregulacije ili zajedničke regulacije vezi s neprimjerenom audiovizualnom komercijalnom komunikacijom, koja prati ili je uključena u dječje programe, o hrani i napitcima koji sadržavaju hranjive i druge tvari s hranjivim ili fiziološkim učinkom, posebno tvari kao što su masti, transmasne kiseline, sol/natrij i šećere, čije se prekomjerno unošenje u sveukupnu prehranu ne preporučuje.

Ti bi se kodeksi trebali upotrebljavati za smanjenje izloženosti maloljetnika audiovizualnoj komercijalnoj komunikaciji u pogledu hrane i pića s visokim sadržajem soli, šećera ili masnoća ili koja se iz drugih razloga ne uklapa u te nacionalne ili međunarodne prehrabene smjernice. U tim kodeksima trebalo bi biti predviđeno da se audiovizualnim komercijalnim komunikacijama ne smije isticati pozitivna kvaliteta hranjivih aspekata takve hrane i pića.

Komisija i ERGA potiču razmjenu najbolje prakse o sustavima zajedničke regulacije diljem Unije. Komisija, prema potrebi, olakšava razvoj kodeksa ponašanja Unije.”.

(b) umeću se sljedeći stavci 3. i 4.:

„3. Države članice i Komisija potiču razvoj kodeksa ponašanja u okviru samoregulacije i zajedničke regulacije u pogledu neprimjerene audiovizualne komercijalne komunikacije za alkoholna pića. Ti bi se kodeksi trebali upotrebljavati za učinkovito ograničavanje izloženosti maloljetnika audiovizualnoj komercijalnoj komunikaciji za alkoholna pića.

4. Komisija i ERGA potiču razmjenu najbolje prakse o sustavima zajedničke regulacije diljem Unije. Komisija, ako to smatra potrebnim, olakšava razvoj kodeksa ponašanja Unije.”;

- (12) (12) u članku 10. točka (b) zamjenjuje se sljedećim:

„(b) njima se ne potiče izravno na kupnju ili iznajmljivanje robe ili usluga;”;

(13) Članak 11. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 11.

1. Stavci 2., 3. i 4. primjenjuju se samo na programe proizvedene nakon 19. prosinca 2009.

2. Plasman proizvoda dopušten je u svim audiovizualnim medijskim uslugama, osim u informativnim programima i programima o tekućim događajima, programima o potrošačkim pitanjima, vjerskim programima i programima namijenjenima djeci.

3. Programi koji sadržavaju plasman proizvoda ispunjuju sljedeće zahtjeve:

a) na njihov sadržaj i, u slučaju televizijskog emitiranja, njihov raspored, ni u kojem slučaju se ne smije utjecati na način kojim se utječe na odgovornost i uredničku neovisnost pružatelja medijske usluge;

(b) njima se ne potiče izravno na kupnju ili iznajmljivanje robe ili usluga;

(c) gledatelji su jasno obaviješteni o postojanju plasmana proizvoda. Programi koji sadržavaju plasman proizvoda odgovarajuće se navode na početku i kraju programa, i kad se program nastavlja nakon stanke za oglašavanje, kako bi se izbjegla moguća zabuna od strane gledatelja.

Države članice mogu iznimno odabrati da se odriču zahtjeva određenih u alineji (c) pod uvjetom da predmetni program nije proizveo niti naručio sam pružatelj medijske usluge ni trgovačko društvo pridruženo pružatelju medijske usluge.

4. Programi ni u kome slučaju ne sadržavaju plasman sljedećih proizvoda:

(a) duhanskih proizvoda ni cigareta ni plasman proizvoda poduzeća čije je glavno poslovanje proizvodnja ili prodaja cigareta ili drugih duhanskih proizvoda;

(b) posebnih lijekova ili liječenja dostupnih samo na liječnički recept u državi članici u čiju nadležnost spada pružatelj medijske usluge.”;

(14) Članak 12. zamjenjuje sljedećim i premješta u Poglavlje III.:

„Članak 12.

Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da su programi koje pružaju pružatelji audiovizualnih medijskih usluga u njihovoj nadležnosti, a koji bi mogli ozbiljno naštetiti fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju maloljetnika, dostupni samo na način kojim se osigurava da ih maloljetnici obično neće čuti ili vidjeti. Takve mjere uključuju odabir vremena emitiranja, alate za provjeru dobi ili druge tehničke mjere. One su razmjerne mogućoj šteti programa.

Sadržaj kojim se uzrokuje najveća šteta, poput neopravdanog nasilja i pornografije, podliježe najstrožim mjerama, poput šifriranja i učinkovite roditeljske kontrole.”;

(15) Članak 13. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 13.

1. Države članice osiguravaju da pružatelji audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev koji su u njihovoj nadležnosti osiguraju najmanje 20 % udjela europskih djela u svom katalogu i da osiguraju isticanje tih djela.

2. Države članice mogu zahtijevati od pružatelja audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev u njihovoj nadležnosti da daju financijski doprinos proizvodnji europskih dijela, uključujući izravnim ulaganjem u sadržaj i doprinose nacionalnih fondova. Države članice mogu zatražiti od pružatelja audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev, koji su usmjereni na publiku na njihovu državnom području, ali imaju poslovni nastan u drugim državama članicama, da daju takav financijski doprinos. U tom slučaju financijski doprinosi temelje se samo na prihodima zarađenima u ciljanoj državi članici. Ako država članica poslovnog nastana pružatelja usluga uvede financijski doprinos u obzir uzima sve financijske doprinose koje je uvela ciljane država članica. Svaki financijski doprinos mora biti u skladu sa zakonodavstvom Unije, posebno s propisima o državnim potporama.

3. Države članice izvješćuju Komisiju najkasnije [*datum – najkasnije tri godine nakon donošenja*] i svake dvije godine nakon toga o primjeni stavaka 1. i 2.

4. Komisija na temelju podataka dobivenih od država članica i neovisnog istraživanja podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o primjeni stavaka 1. i 2., uzimajući u obzir tržišna i tehnološka kretanja i cilj kulturne raznolikosti.

5. Države članice oslobađaju primjene zahtjeva iz članaka 1. i 2. pružatelje s malim prometom ili malom publikom ili mala i mikro poduzeća. Države članice mogu se također odreći takvih zahtjeva u slučajevima u kojima bi zbog prirode ili teme audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev ne bi bili izvedivi ili bi bili neopravdani.

(16) U članku 20. stavku 2. prvi rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Prijenos filmova snimljenih za televiziju (isključujući serije, serijale i dokumentarne filmove), kinematografskih djela i informativnih programa može prekinuti televizijsko oglašavanje i/ili teletrgovina jednom za svako planirano razdoblje od najmanje 20 minuta.”

(17) Članak 23. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 23.

1. Dnevni udio kratkih TV reklama za televizijsko oglašavanje i teletrgovinu u razdoblju između 7:00 i 23:00 ne prekoračuje 20 %.

2. Stavak 1. ne primjenjuje se na sljedeće:

(a) najave televizijske kuće u vezi s vlastitim programima i dodatnim proizvodima izravno izvedenim iz tih programa ili s programima iz drugih subjekata koji pripadaju istoj medijskoj grupi;

(b) pokroviteljske najave,

(c) plasman proizvoda.”;

(18) Poglavlje VIII. briše se;

(19) umeće se sljedeće Poglavlje IX.a:

„POGLAVLJE IX.a

ODREDBE PRIMJENJIVE NA USLUGE PLATFORMI ZA razmjenu VIDEO SADRŽAJA

Članak 28.a

1. Ne dovodeći u pitanje članke 14. i 15. Direktive 2000/31/EZ, države članice osiguravaju da pružatelji usluga platforma za razmjenu video sadržaja poduzmu primjerene mjere u pogledu sljedećeg:

(a) zaštite maloljetnika od sadržaja kojim bi se moglo naštetiti njihovom fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju;

(b) zaštititi sve građane od sadržaja kojim se potiče nasilje ili mržnja protiv skupine osoba ili člana takve skupine na osnovi spola, rase, boje kože, vjere, podrijetla ili državnog ili etničkog podrijetla.

2. Primjerena mjera za potrebe stavka 1. utvrđuje se na temelju predmetnog sadržaja, štete koja bi se njime mogla uzrokovati, obilježja kategorije osoba koja mora biti zaštićena i prava i legitimnih interesa, uključujući prava pružatelja usluga platforma za razmjenu video sadržaja i korisnika koji su izradili i / ili učitali sadržaj te javnog interesa.

Te se mjere sastoje, prema potrebi, od sljedećeg:

(a) definicije i primjene u uvjetima pružatelja usluga platforma za razmjenu video sadržaja pojmova poticanja nasilja ili mržnje iz stavka 1. točke (b) i sadržaja kojim bi se moglo naštetiti fizičkom, psihičkom ili moralnom razvoju maloljetnika, u skladu s člancima 6. i 12.;

(b) uspostave i primjene mehanizama kojim korisnici platforma za razmjenu video sadržaja mogu prijaviti ili označiti predmetnom pružatelju usluge platforme za razmjenu video sadržaja sadržaj iz stavka 1. pohranjen na njegovoj platformi;

(c) uspostave i primjene sustava za provjeru dobi za korisnike usluga platformi za razmjenu video sadržaja u odnosu na sadržaj kojim bi se moglo naštetiti psihičkom, fizičkom ili moralnom razvoju maloljetnika;

(d) uspostave i primjene sustava kojim se dopušta korisnicima platformi za razmjenu video sadržaja da ocijene sadržaj iz stavka 1.;

(e) osiguravanja sustava za roditeljsku kontrolu sadržaja kojim bi se moglo naštetiti psihičkom, fizičkom ili moralnom razvoju maloljetnika;

(f) uspostave i primjene sustava s pomoću kojih pružatelji usluga platforma za razmjenu video sadržaja objašnjavaju korisnicima platforma za razmjenu video sadržaja koji je učinak izvješćivanja i označivanja iz točke (b).

3. Za potrebe provedbe mjera iz stavaka 1. i 2., države članice potiču na zajedničku regulaciju predviđenu u članku 4. stavku 7.

4. Države članice uspostavljaju nužne mehanizme za ocjenjivanje primjerenosti mjera iz stavaka 2. i 3. koje su poduzeli pružatelji usluga platforma za razmjenu video sadržaja. Države članice povjeravaju tu zadaću tijelima koja su imenovana u skladu s člankom 30.

5. Države članice ne određuju pružateljima usluga platforma za razmjenu video sadržaja mjere koje su strože od mjera iz stavaka 1. i 2. Državama članicama nije zabranjeno odrediti strože mjere u pogledu nezakonitog sadržaja. Pri donošenju takvih mjera poštuju se uvjeti utvrđeni primjenjivim zakonodavstvom Unije, kao što su, prema potrebi, uvjeti utvrđeni u skladu s člancima 14. i 15. Direktive 2000/31/EZ i ili člankom 25. Direktive 2011/93/EU.

6. Države članice osiguravaju da su dostupni mehanizmi za podnošenje pritužbi i pravnu zaštitu za rješavanje sporova između korisnika i pružatelja usluga platforma za razmjenu video sadržaja povezanih s primjenom odgovarajućih mjera iz stavaka 1. i 2.

7. Komisija i ERGA potiču pružatelje platforma za razmjenu video sadržaja da razmjenjuju najbolju praksu o sustavima zajedničke regulacije diljem Unije. Komisija, prema potrebi, olakšava razvoj kodeksa ponašanja Unije.

8. Pružatelji usluga platforma za razmjenu video sadržaja ili, prema potrebi, organizacije koje predstavljaju te pružatelje u tom pogledu, podnose Komisiji nacрте kodeksa ponašanja Unije i izmjene postojećih kodeksa ponašanja Unije. Komisija može zatražiti od ERGA-a da iznese svoje mišljenje o nacrtima, izmjenama ili proširenjima tih kodeksa ponašanja. Komisija može na odgovarajući način objaviti te kodekse ponašanja.

Članak 28.b

1. Države članice osiguravaju da se smatra da, za potrebe članka 3. stavka 1. Direktive 2000/31/EEZ, pružatelji usluga platforma za razmjenu video sadržaja koji nemaju poslovni nastan na njihovu državnom području, ali koji imaju matično društvo ili podružnicu koja ima poslovni nastan na njihovu državnom području ili drugi subjekt te skupine ima poslovni nastan na njihovu državnom području, imaju poslovni nastan na njihovu državnom području.

Za potrebe primjene prvog podstavka, ako matično društvo, podružnica ili drugi subjekt grupe imaju poslovne nastane u različitim državama članicama, smatra se da pružatelj ima poslovni nastan u državi članici u kojoj ima poslovni nastan njegovo matično društvo ili, ako ono nema poslovni nastan u državi članici, u državi članici u kojoj podružnica ima poslovni nastan ili, ako ono nema poslovni nastan u državi članici, u državi članici u kojoj poslovni nastan ima drugi subjekt skupine.

Za potrebe primjene drugog podstavka, ako postoji nekoliko podružnica koje imaju poslovne nastane u različitim državama članicama, ili ako postoji nekoliko drugih subjekata grupe koji imaju poslovne nastane u različitim državama članicama, predmetne države članice osiguravaju da pružatelj određuje u kojoj će se državi članici smatrati da ima poslovni nastan.

2. Države članice dostavljaju Komisiji popis pružatelja usluga platforme za razmjenu video sadržaja na njihovu državnom području i kriterije utvrđene u članku 31. stavku 1. Direktive 2000/31/EZ i stavku 1. na kojima se temelji njihova nadležnost. One redovito ažuriraju popis. Komisija osigurava da nadležna neovisna regulatorna tijela imaju pristup tim informacijama.”;

(20) Naslov Poglavlja XI. zamjenjuje se sljedećim:

„REGULATORNA TIJELA DRŽAVA ČLANICA”;

(21) Članak 30. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 30.

1. Svaka država članica imenuje jedno ili više neovisnih nacionalnih nadležnih tijela. Države članice osiguravaju da su ona pravno odvojena i funkcionalno neovisna o bilo kojem drugom javnom ili privatnom tijelu. Time se ne dovodi u pitanje mogućnosti država članica da uspostave regulatore koji izvršavaju nadzor nad različitim sektorima.

2. Države članice osiguravaju da nacionalna regulatorna tijela izvršavaju svoje ovlasti nepristrano i transparentno i u skladu s ciljevima Direktive, posebno u skladu s medijskim pluralizmom, kulturnom različitosti, zaštitom potrošača, unutarnjim tržištem i promicanjem poštenog tržišnog natjecanja.

Nacionalna regulatorna tijela ne traže i ne primaju upute od bilo kojeg drugog tijela u vezi s izvršavanjem zadaća koje su im dodijeljene u skladu s nacionalnim zakonodavstvom kojim se provodi pravo Unije. Time se ne sprječava nadzor u skladu s nacionalnim ustavnim pravom.

3. Nadležnosti i ovlasti neovisnih regulatornih tijela te načini utvrđivanja njihove odgovornosti jasno su definirane u zakonu.

4. Države članice osiguravaju da nacionalna regulatorna tijela imaju primjerene izvršne ovlasti za učinkovito izvršavanje svojih zadaća.

5. Čelnik nacionalnog regulatornog tijela ili članovi tijela koje izvršava zadaće nacionalnog regulatornog tijela mogu biti razriješeni jedino ako više ne ispunjuju uvjete potrebne za izvršavanje njihovih dužnosti koji su propisani unaprijed u nacionalnom zakonodavstvu. Odluka o razrješenju objavljuje se zajedno s obrazloženjem.

6. Države članice osiguravaju da neovisna nacionalna regulatorna tijela imaju zasebne godišnje proračune. Proračuni se objavljuju. Države članice osiguravaju i da nacionalna regulatorna tijela imaju primjerene financijske i ljudske resurse kako bi mogla izvršavati dodijeljene zadaće i aktivno sudjelovati u ERGA-u i pridonijeti mu.

7. Države članice osiguravaju da na nacionalnoj razini postoje učinkoviti mehanizmi u skladu s kojima svaki korisnik ili pružatelj medijskih usluga ili platforme za razmjenu video sadržaja na kojeg utječe odluka nacionalnog regulatornog tijela ima pravo žaliti se protiv odluke žalbenom tijelu. Žalbeno tijelo neovisno je o strankama u žalbenom postupku.

To žalbeno tijelo, koje bi trebalo biti sud, primjereno je stručno da može učinkovito izvršavati svoje zadaće. Države članice osiguravaju da se primjereno uzima u obzir osnovanost predmeta i da postoji učinkovit žalbeni mehanizam.

Do rješenja žalbe primjenjuje se odluka nacionalnog regulatornog tijela, osim ako su odobrene privremene mjere u skladu s nacionalnim pravom.”;

(22) umeće se sljedeći članak 30.a:

„Članak 30.a

1. Ovime se osniva Skupina europskih regulatora za audiovizualne medijske usluge (ERGA).

2. Ona je sastavljena od nacionalnih neovisnih regulatornih tijela u području audiovizualnih medijskih usluga. Zastupaju ju čelnici ili imenovani predstavnici nacionalnih regulatornih tijela na visokoj razini koji snose glavnu odgovornost za nadziranje audiovizualnih medijskih usluga ili, ako nema nacionalnog regulatornog tijela, drugi predstavnici izabrani u okviru njihovih postupaka. Predstavnik Komisije sudjeluje na sastancima skupine.

3. ERGA obavlja sljedeće zadaće:

(a) savjetuje Komisiju i pomaže joj u radu kako bi se osigurala usklađena provedba regulatornog okvira za audiovizualne medijske usluge u svim državama članicama;

(b) savjetuje Komisiju i pomaže joj u pogledu svakog pitanja povezanog s audiovizualnim medijskim uslugama u okviru nadležnosti Komisije. Ako je to opravdano radi savjetovanja Komisije o određenim pitanjima, skupina se može savjetovati sa sudionicima na tržištu, potrošačima i krajnjim korisnicima u cilju prikupljanja potrebnih informacija;

(c) osigurava razmjenu iskustva i dobre prakse u pogledu primjene regulatornog okvira za audiovizualne medijske usluge;

(d) surađuje sa svojim članovima i pruža im informacije potrebne za primjenu ove Direktive, posebno u pogledu njezinih članaka 3. i 4.;

(e) daje mišljenja, na zahtjev Komisije, o pitanjima predviđenima u članku 2. stavku 5.b, članku 6.a članku 3, članku 9. stavku 2., članku 9. stavku 4. i o svakom pitanju povezanom s audiovizualnim medijskim uslugama, posebno o zaštiti maloljetnika i poticanju mržnje.”;

4. Komisija ima ovlasti donijeti, s pomoću provedbenih akata, pravilnik ERGA-a.”;

(23) Članak 33. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 33.

Komisija prati primjenu Direktive u državama članicama, uključujući primjenu zajedničke regulacije i samoregulacije s pomoću zakona donesenih na nacionalnoj razini.

Najkasnije do *[datum – najkasnije četiri godine nakon donošenja]* i svake tri godine nakon toga, Komisija podnosi Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru izvješće o primjeni ove Direktive.

Najkasnije do *[datum - najkasnije 10 godina nakon donošenja]* Komisija podnosi Europskom parlamentu i Vijeću na reviziju *ex post* evaluaciju popraćenu odgovarajućim prijedlozima u cilju mjerenja učinka Direktive i njezine dodane vrijednosti.”

Članak 2.

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom direktivom *[najkasnije jednu godinu nakon stupanja na snagu]*. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

Kada države članice donesu ove odredbe, te odredbe prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. Načine toga upućivanja predvidjet će države članice.

2. Države članice dostavljaju Komisiji tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova direktiva.

Članak 3.

Ova direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova je direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

*Za Europski parlament
Predsjednik*

*Za Vijeće
Predsjednik*